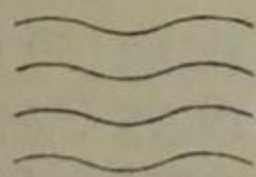
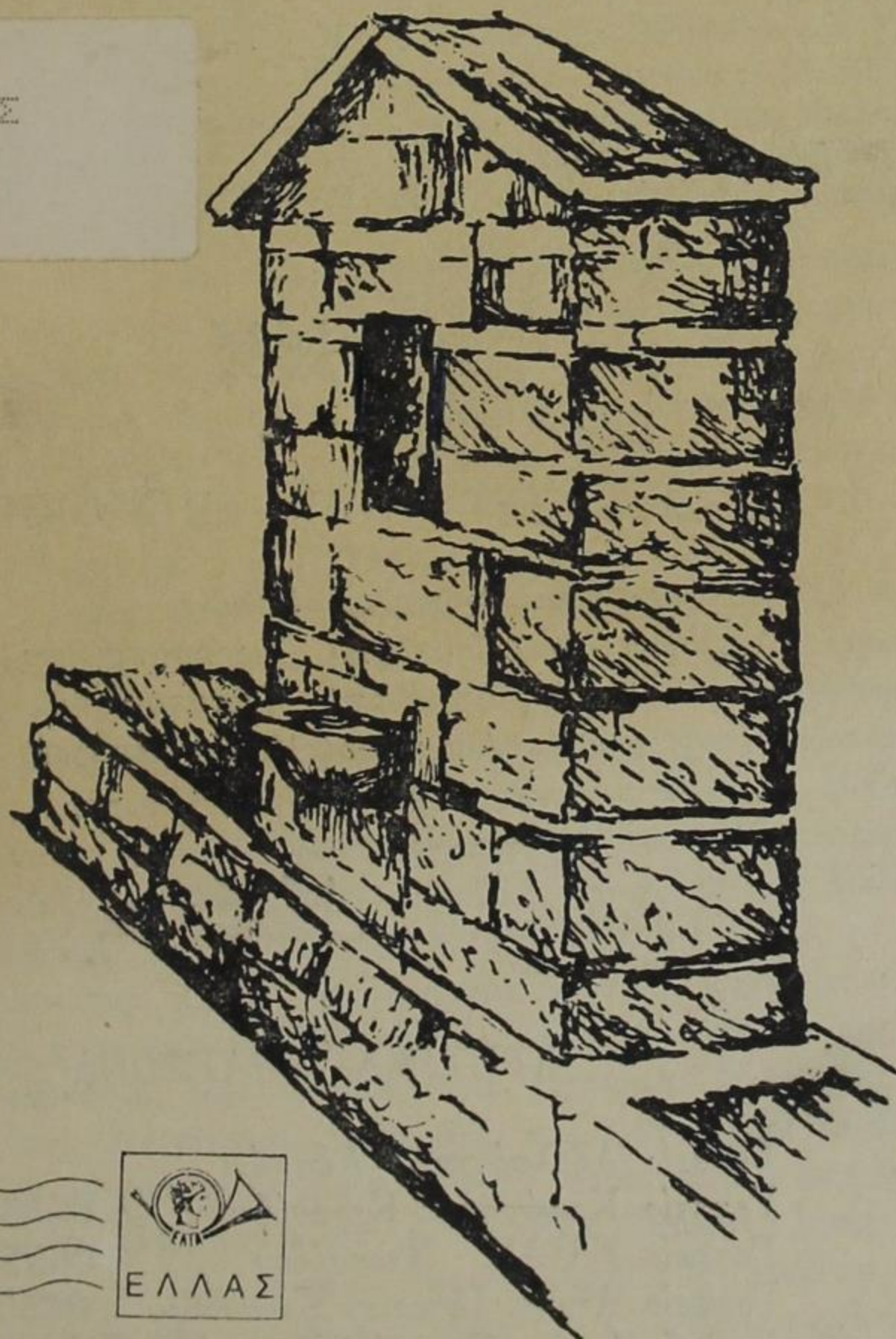

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΩΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 38
ΑΘΗΝΑ 106 72

● ΦΑΙΔΡΙΑΔΩΝ 76 — ΚΥΨΕΛΗ — 113 64 ΑΘΗΝΑ ●

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1988 — ΜΑΡΤΗΣ 1989

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Αγαπητέ αναγνώστη . . . . . σελ. 3	Να προστατευθεί το αγριοκάτσικο 21
Η έκδοση αυτή — Αναμεταδότης	Το πρωινό σχολείο 22
στο χωριό — Παιδικό μπαλέτο 5	Ημέρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων 24
Στιγμές ελπίδας - Στιγμές θάρρους 6	Οικογενειακό δίκαιο 26
30 χρόνια Αδελφότητα 7	Πίσω ... σε Πάσχα κι Επιτάφιους 33
Οι αναγνώστες μας γράφουν —	35 χρόνια Αιμοδοσίας 37
Στη μνήμη Θύμειου Στεφάνου 10	Το σύνδρομο του Έητς 38
Κερασοδίτες και ..συνέπεια — Κομμα-	Ποίηση 39
τικοποίηση και πολιτικοποίηση 13	Νέα Αδελφότητας Κιάτου 40
Ο πρόεδρος προτείνει 14	Σταυρόλεξο 43
Τουρισμός και περιβάλλον 15	Κοινωνικά — Επιστολές — Διάφο-
Προγραμματισμός εκδηλώσεων 18	ρες Ανακοινώσεις 44
Το Δάσος πηγή ζωής 19	Πάσχα στο χωριό (ανακοίνωση) 52

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ανθούλα Γαλάνη
- Χρυσάνθη Σωτηροπούλου
- Δημήτρης Στρατσιαάνης
- Αθανάσιος Κ. Σκαλωμένος

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ :

Γραφείο Αδελφότητας Αθηνών :	8624.043
Γραφείο Κοινότητας Κερασόβου :	0655 - 41.210
Γραφείο ΕΛ.ΑΣ. Κερασόβου	0655 - 41.211
Γραφείο Αγροτ. Ιατρείου Κερασόβου	0655 - 41.214
Γραφείο Δημοτ. Σχολείου Κερασόβου	0655 - 41.224
Γραφείο ΕΛ ΤΑ Κερασόβου	0655 - 41.212

ΑΓΑΠΗΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

Τρίμηνο καθώς είναι το περιοδικό μας, δύσκολα μπορεί να συμπορευθεί με τα γεγονότα, που δυστυχώς ή ευτυχώς, στις μέρες μας, και πολλά είναι και γρήγορα μαθαίνονται.

Δεν έχουμε λοιπόν την πολυτέλεια, ούτε ειδήσεις φρέσκιες να παρουσιάζουμε, ούτε και να τις επαναλαμβάνουμε, γιατί κινδυνεύουμε να γίνουμε κουραστικοί. Αυτό που μας μένει είναι ορισμένα γεγονότα, ορισμένες ειδήσεις, να τα βλέπουμε και να τα σχολιάζουμε από τη δική μας σκοπιά, πάντα σε σχέση με το δικό μας χώρο και τις επιδράσεις του σ' αυτόν.

Τις μέρες που γράφονταν αυτές οι γραμμές (τέλη Ιανουαρίου) έχουμε σχεδόν όλοι παρακολουθήσει, την αναφορά της τηλεόρασης στα μαστοροχώρια της Κόνιτσας, τα οποία κατά την εκπομπή είναι 14, τα εξής δύο, δηλαδή η Πυρσόγιανη. Όλα τα υπόλοιπα είναι για να γεμίζει ο χάρτης. Μεγάλο λοιπόν το καπέλωμα από την Πυρσόγιαννη. (Πολλοί, πιθανόν ακόμη, ν' ανατριχιάζουν στο άκουσμα και μόνο του ονόματός της, έδρα υποδιοικήσεως γάρ...), και δίκαια τα παράπονα και η δυσφορία, όχι μόνο των χωριανών μας, αλλά και των γειτονικών χωριών.

Ας μη μας κακοφαίνεται όμως που προβάλλεται η Πυρσόγιαννη και τούτο γιατί όπως εκ των υστέρων πληροφορηθήκαμε, βρεθήκανε μερικοί με μεράκι, συγκέντρωσαν το υλικό με υπομονή και επιμονή, δημιούργησαν τις κατάλληλες διασυνδέσεις και να το αποτέλεσμα.

Εμείς τι κάναμε λοιπόν; το συζητήσαμε σοβαρά-σοβαρά μεταξύ καφέ και τσιγάρου, εκφράσαμε τα παράπονά μας, την δυσφορία μας, τα σχόλιά μας και μετά αφεθήκαμε στον ωχαδερφισμό μας, μέχρι την επόμενη εκπομπή της τηλεόρασης. Ποιό χωριό και ποιά παράδοση; αυτά είναι για ονειροπαρμένους, κουραφέξαλα και πράσινα άλογα, καταδικασμένα εις θάνατο. Βέβαια, τόσο μυαλό έχουμε, τόσα και τέτοια λέμε, πνιγμένοι απ' το νέφος, το άγχος και το θόρυβο απ' τα καζανάκια των πολυκατοικιών και μόλις μας δοθεί η ευκαιρία τρέχουμε να πάρουμε ανάσα στο καταδικασμένο χωριό.

Και στο κάτω κάτω της γραφής σκεφθήκαμε άραγε τι αφήσαμε μέχρι σήμερα για να δείξουμε στον κόσμο; Ένα παλιό σχολειό μας έμεινε και θέλουμε να το κάνουμε πάρκινγκ, σιάδι κι αλώνι για λίχνισμα. Τι μουσεία και κουραφέξαλα μας λες εσύ; Ας πάρουμε το πεζούλι που προστατεύει τα θεμέλια, να ρίξουμε και καμμιά πέτρα απ' τα παράθυρα, να πέσει μια ώρα νωρίτερα, άλλωστε γι' αυτό μας δίνει λεφτά και η Νομαρχία. Τσιμέντο λοιπόν στο τελλιάδικο το γκαλντερίμι, το λένε οι σοφοί της Νομαρχίας, το απαιτεί η ανάγκη να μη χαθούν τα χρήματα και πάνε οι κόποι του κοινοτικού συμβουλίου να τα πάρει απ' τη Νομαρχία χαμένοι. Ποιος νοιάζεται αν χάνουμε καθημερινά την ταυτότητά μας, τις ρίζες μας, αυτά δεν κοστολογούνται ούτε με-

τριούνται και τούτο γιατί μαζί με τα αυγά και τα καλάδια χάσαμε ΤΟ ΜΕΤΡΟ, ΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΑ, ΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ που μας κληρονόμησαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι και πρόσφατα οι παπούδες μας.

Μας κληρονόμησαν ένα χωριό χτισμένο με μέτρο, όμορφο και σε πλήρη αρμονία με το φυσικό του περιβάλλον, πάνω σε αρχαία πρότυπα. Με την εκκλησιά του (αρχαίο ναό) την πλατεία (αγορά) το σχολείο του (γυμναστήριο) το κοινοτικό του κατάστημα (διοικητήριο), τους δρόμους του, τα γκαλντερίμια του, τ' αυλάκια του και τα νερά σωστά μοιρασμένα, τα εξωκκλήσια του και πάνω απ' όλα την ιστορία του.

Κι εμείς σαν καλοί κληρονόμοι τι θ' αφήσουμε στους μετέπειτα; Τα γκρεμισμένα χαγιάτια και τα μωσαικά πλακάκια ή μάρμαρα της εκκλησιάς; τις τσιμεντόπλακες της πλατείας; τα τσιμεντένια σοκκάκια με τα βουλωμένα αυλάκια; την αδιαφορία μας για το παρελθόν του, το παρόν του και προπαντός το μέλλον του;

Κάπου λοιπόν πρέπει ν' αναλάβει ο καθένας μας τις ευθύνες του, ας πάψουμε να βγάζουμε την ουρά μας απέξω, ας καθίσουμε στο ίδιο τραπέζι όλοι να συζητήσουμε και ν' αποφασίσουμε τι πρέπει να κάνουμε. Δεν υπάρχουν στις μέρες μας σωτήρες, μόνοι μας όλοι μαζί θα βγάλουμε το φίδι απ' την τρύπα. Φτάνει πια άλλο τσιμέντο πριν είναι οριστικά πολύ αργά. Η συντακτική επιτροπή απευθύνει κάλεσμα σ' όσους ακόμη πονάνε το χωριό μας, την παράδοσή μας να έλθουν σ' επαφή μαζί τους με σκοπό την δημιουργία ενός ζωντανού πυρήνα, για την σωτηρία και διάσωση του χωριού μας. Σιγά-σιγά με πρόγραμμα ας ξεκινήσουμε μια προσπάθεια και νάμαστε σίγουροι ότι σύντομα θα μπορούμε να δείξουμε ποιοί ήταν οι πρόγονοί μας, τι δημιούργησαν, αλλά και ποιοί τους διαδέχτηκαν.

«Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω».

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

■ Η ΕΚΔΟΣΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Καθυστέρησε λιγάκι ετούτο το περιοδικό και βγήκε ετεροχρονισμένο. Ο λόγος είναι ότι η Σ.Ε. αποφάσισε να συμβαδίζουν τα τρίμηνα έκδοσης με τα ημερολογιακά τρίμηνα. Ζητούμε λοιπόν συγγνώμη για την καθυστέρηση και από εδώ και στο εξής θα είμαστε τακτικοί και συνεπείς στο

τρίμηνο ραντεβού μας.

Τα κείμενα προς δημοσίευση θα αποστέλλονται στη διεύθυνση της εφημερίδας και όχι προσωπικά σε κάποιο όνομα της συντακτικής επιτροπής. Η συντ. επιτροπή δεν θα δημοσιεύσει κείμενα που θα αποστέλλονται σε άτομα μεμονωμένα.

● ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤ-2 ΖΗΤΗΣΕ Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας με την από 17.1'89 και με αριθ. πρωτ. 653 αίτησή του προς την ΕΤ-2 ζήτησε να τοποθετηθεί αναμεταδότης στο Κεράσοβο για σωστή λήψη του τηλεοπτικού σταθμού από την περιοχή μας.

Με δεδομένο ότι στις απομακρυ-

σμένες αυτές περιοχές το μόνο μέσο πληροφόρησης είναι η τηλεόραση, πιστεύουμε να γίνει δεκτό το αίτημά μας και συγχαίρουμε την πρόεδρο της Αδελφότητάς μας για την πρωτοβουλία της αυτή.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

■ ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Και πάλι στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας έγινε φέτος στις 29 Ιανουαρίου Κυριακή πρωί η μεγάλη Ηπειρωτική γιορτή, κοπή της Πίττας των Ηπειρωτών!! που διοργάνωσε η Π.Σ.Ε.

Η Αδελφότητά μας εκπροσωπήθηκε από το παιδικό μπαλέτο του Συλ-

λόγου μας. Η παρουσία μας στο στάδιο ήταν επιτυχής. Τα δροσερά νειάτα που συνεχίζουν την παράδοση των παπούδων τους και των γιαγιάδων τους έφεραν ζωντανά στη μνήμη μας τους όμορφους λεβέντικους χορούς μας κάτω από το γλυκό ήχο του κλαρίνου του Νίκου Φιλιππίδη.

«ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ...»

ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ – ΣΤΙΓΜΕΣ ΘΑΡΡΟΥΣ

Στιγμές απολογισμού για τον χρόνο που έφυγε και τον καινούργιο που ήρθε και που διανύουμε ήδη τον τρίτο μήνα του. Οι καθιερωμένες φράσεις οι συνηθισμένες, ίδιες και απράλλαχτες και εξίσου πληκτικές κάθε χρόνο. Ας ελπίσουμε όλοι μας τα προβλήματα να βρουν ως δια μαγείας τη λύση τους. Ό,τι ωραίο ζήσαμε να συνεχιστεί. Εντονότερο, ωραιότερο. Οι καθιερωμένες ευχές δεν μου φαίνονται πια ούτε καν ευχές, έτσι που έχουν φθαρεί από μίαν αλόγιστη όσο και αναγκαία χρήση, και όλες οι άλλες που θα μπορούσε να επινοήσει ή να εφεύρει κανείς για κάθε περίπτωση χωριστά είναι πολύ τολμηρές ως αβεβαίου αποτελέσματος.

Αν ήταν ακριβώς στο χέρι μου θα ευχόμουν.... θάρρος!

Ναι αυτό θα είναι η ευχή για τον χρόνο που διανύουμε για τον χρόνο που θα μας φέρνει κοντύτερα στο γύρισμα ενός αιώνα παράξενου, αλλά και απίστευτα δύσκολου, γι' αυτούς που τον αξιώθηκαν. Θάρρος. Γιατί η ζωή, τόσο μικρή, χρειάζεται θάρρος έτσι κι αλλιώς, στις καλές και στις δύσκολες στιγμές της. ΘΑΡΡΟΣ, για να ξεκινήσουμε καινούργια πράγματα, έστω και μέσα από την αυταπάτη του καινούργιου. ΘΑΡΡΟΣ, για να ολοκληρώσουμε όσα από τα παλιά έμειναν στη μέση. ΘΑΡΡΟΣ, για τις αντιξοότητες, αλλά προπαντός... ΘΑΡΡΟΣ για την ευτυχία ή οτιδήποτε ο καθένας εννοεί με τη λέξη αυτή. Αν υπάρχει αληθινά κάτι που χρειάζεται γενναιότητα και ώμους δυνατούς είναι ακριβώς αυτές οι τέσσερες κατά βάση συλλαβές, που με τόση επιπολαιότητα τις αναμασάμε και τις προφέρουμε, χωρίς καν να τις καλοσκεφτούμε.

ΘΑΡΡΟΣ, λοιπόν, για την ΕΥΤΥΧΙΑ.

Ό,τι κι αν έγινε, ό,τι κι αν πέρασε, αυτό που έρχεται είναι πάντα καλύτερο, αρκεί να ξέρεις πώς να το περιμένεις.

Καινούργιος χρόνος κυλάει και πάλι με τα σημάδια που βάζουν στο χρόνο οι άνθρωποι τεμαχίζοντάς τον σαν να είναι ταψί με μπακλαβά. Ελάτε να τον αντικρύσουμε κατάματα, με ελπίδες και με καρτερία, με εμπιστοσύνη αλλά και με κάποια επιφύλαξη, ανοιχτοί στην τρέλα και στη μαγεία της ζωής που όλα τα περιέχει και όλα τα καταπίνει: αυτής της ζωής που τόσο θαρραλέα μετράμε με 365 μέρες κάθε χρονιά, τόσες χιλιάδες χρόνια τώρα.

Χρυσάνθη Ζάρρα - Σωτηροπούλου

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Στο Κέντρο «Νεράιδες», στο Γαλάτσι, η Αδελφότητα γιόρτασε τα 30 χρόνια από την ίδρυσή της. Παραβρέθηκαν πολλοί συγχωριανοί και φίλοι μας και γλέντησαν με την κομπανία του Φιλιππίδη.

Στη τιμητική αυτή εκδήλωση μίλησε η πρόεδρος της Αδελφότητας κυρία Ελένη Ζάρρα η οποία στη σύντομη και περιεκτική ομιλία της αναφέρθηκε στην μέχρι τώρα πορεία και υπογράμισε τα διάφορα επιτεύγματα της Αδελφότητας. Η ομιλία έχει ως εξής:

Συμπατριώτισσες και συμπατριώτες, καλημέρα σας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητάς μας, σας καλωσορίζει

στην σημερινή μας εκδήλωση.

Η φετεινή μας αυτή συγκέντρωση χει κάτι διαφορετικό από τις προηγούμενες.

Φέτος η Αδελφότητά μας κλείνει

30 χρόνια από την ίδρυσή της το έτος 1959.

Το πρώτο Συμβούλιο της Αδελφότητας που με επικεφαλής του τον ιδρυτή της Λευτέρη Τζίνα, που ήταν και ο πρώτος πρόεδρος της, αποτέλεσαν οι παρακάτω:

Τζίνας Λευτέρης
Κωνσταντινίδης Λάζαρος
Κυρίτσης Δημήτριος
Ντούληνας Στράτος
Ζάρρας Παναγιώτης
Κατσιαμάνης Γιώργος
Παπανικολάου Απόστολος.

30 ολόκληρα χρόνια πέρασαν από την ημέρα που κάποιοι από τους παλαιότερους συμπατριώτες μας αποφάσισαν να δημιουργήσουν αυτή την Αδελφότητα με κίνητρα, την αγάπη για τον τόπο που γεννήθηκαν, την σύμπνοια μεταξύ τους, και κυρίως την επιθυμία τους για ανταμώνσεις σαν άνθρωποι με κοινές ρίζες, κοινές μνήμες και όνειρα. Η ανάγκη για συσπείρωση όλων μας γύρω από ένα ζεστό περιβάλλον, όπου θα μιλούμε ο ένας για τον άλλον, θα βλέπουμε και θα νιώθουμε ο ένας τον άλλον.

Η γενέτειρά μας δεν μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες των νέων ανθρώπων που είχαν οράματα γαι ένα καλύτερο αύριο, και το ψυχικό σθένος να τα πραγματοποιήσουν. Φύγαμε, ήρθαμε στην Αθήνα, αλλά πάντα ανζητούσαμε ευκαιρία μέσα από τους αγώνες για επιβίωση, να συναντηθούμε. Τι πιο καλύτερο λοιπόν από την ίδρυση αυτής της Αδελφότη-

τας για να συνατιώμαστε να λέμε τα νέα μας, τις χαρές ή τις λύπες μας;

Οι στόχοι της Αδελφότητας πολλοί: Η ανάπτυξη πνεύματος συναδέλφωσης και αλληλεγγύης μεταξύ μας. Η ηθική και υλική ενίσχυση της γενέτειρας γης. Η βοήθεια των αναξιοπαδούντων συγχωριανών μας.

Δυστυχώς ορισμένοι από τους ιδρυτές και πρώτους εργάτες της Αδελφότητας δεν βρίσκονται πια ανάμεσά μας. Χάθηκαν, αφήνοντάς μας σαν μνήμη το ζήλο και την αγάπη τους για την Αδελφότητα.

Τα χρόνια πέρασαν και η Αδελφότητα οργάνωνε πάντα, και οργανώνει μέχρι σήμερα εκδηλώσεις. Πολλές φορές διαφωνούσαμε μεταξύ μας. Αλλά η δράση γεννάει την αντίδραση. Ή για να το πούμε με πιο απλά λόγια καλύτερα η αντίδραση παρά η αδιαφορία.

Οι περισσότεροι στόχοι για τους οποίους ιδρύθηκε η Αδελφότητα πραγματοποιήθηκαν.

Θα αναφερθούμε στους σημαντικότερους.

● Το κτίριο του Ξενώνα, που στολίζει την καρδιά του χωριού μας, ένα όμορφο κτίριο πρόθυμο να φιλοξενήσει κάθε επισκέπτη, λάτρη των βουνών μας και της Ηπειρωτικής γης. Πόθος πολλών παλιότερων που πραγματοποιήθηκε, με προσπάθειες όλων των συμπατριωτών μας, όπως ο καθένας μας μπορούσε.

● Δημιουργήθηκε Τράπεζα Αίματος, που πολλές φορές κάλυψε την άμεση ανάγκη για αίμα σε κάποιον συμπατριώτη μας.

● Εκδόθηκε η εφημεριδούλα μας με όλα τα νέα του χωριού μας. Η εφημερίδα αγαπήθηκε και από τους απόδημους Κερασοβίτες, μια και είναι η μόνη ζωντανή επαφή με την πατρίδα τους.

● Δημιουργήθηκε το παιδικό μας μπαλέτο που μας πρόσφερε σε κάθε μας εκδήλωση ένα όμορφο θέαμα συνεχίζοντας την παράδοση.

● Η Αδελφότητα απόκτησε κάποια στέγη στα γραφεία της εδώ στην πρωτεύουσα.

● Επίσης αυτόν τον καιρό βρίσκεται στο στάδιο της ανακαίνισης, το παλιό σχολείο του χωριού μας, ζωντανό μνημείο της Κερασοβίτικης καρ-

διάς που στέγασε τόσους και τόσους από τους πατεράδες μας ίσως και κάποιους νεώτερους. Αυτά είναι τα σημαντικότερα ίσως επιτεύγματα της Αδελφότητάς μας.

Μένει όμως κάτι ακόμα. Ίσως το σημαντικότερο. Να γίνει η Αδελφότητα πόλος έλξης για τους νέους. Χωρίς νέους δεν προχωράει το μέλλον της. Ας τους βοηθήσουμε οι μεγαλύτεροι κι ας προσπαθήσουν κι εκείνοι να διατηρήσουν την επαφή με τη γενέτειρα γη των γονιών και τη δική τους, γιατί λαός χωρίς ρίζες, και παραδόσεις, είναι χαμένος.

Τελειώνοντας ας ευχηθούμε όλοι μας αυτή η ημέρα να γιορτασθεί και στα εκατό.

Ευχαριστώ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

● ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΘΟΥΝ

Όσοι επαγγελματίες χωριανοί μας επιθυμούν να διαφημισθούν μέσω του περιοδικού μας, παρακαλούνται να αποστείλουν πλήρη στοιχεία της επαγγελματικής τους ιδιότητας και στέγης.

● ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Σε περίπτωση αλλαγής διεύθυνσης των συνδρομητών μας παρακλούμε να ενημερώνεται έγκαιρα η συντακτική επιτροπή στη διεύθυνση: Φαιδριάδων 76, Τ.Κ. 113 63 — Τηλέφωνο 8624.043.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Δημοσιεύουμε παρακάτω, επιστολές που λάβαμε από χωριανούς και φίλους του περιοδικού μας. Οι απόψεις που διατυπώνονται σ' αυτές είναι αυστηρά προσωπικές, και δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του περιοδικού ή της συντακτικής επιτροπής. Υπενθυμίζουμε ότι η συντακτική επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να περικόπτει (χωρίς να αλλοιώνει το πνεύμα του κειμένου) οτιδήποτε νομίζει, ότι θα δημιουργήσει αντεγκλήσεις, θα προσβάλει ή θα δημιουργήσει περαιτέρω προβλήματα. Και ειδικότερα οποιοδήποτε κείμενο που αναφέρεται σε κόμματα ή πολιτικά πρόσωπα.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι κάποτε πρέπει ορισμένα πράγματα να ειπωθούν με το όνομά τους, και οι παλαιότερες σημαδιακές για το χωριό μας εποχές καθώς και τα πρόσωπα που έζησαν και έδρασαν σ' αυτές να φωτισθούν μέσα από προσωπικές διηγήσεις, και αναφορές γεγονότων πάντα όμως μέσα από κριτικό πνεύμα, με αμεροληψία, και πολύ καλή θέληση.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΘΥΜΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

● ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΥΡΟ ΓΑΛΑΝΗ

Στο τεύχος Ιουνίου - Αυγούστου - Σεπτεμβρίου 1988 δημοσιεύτηκε μια προσφορά για το παλαιό Δημοτικό Σχολείο, του Θανάτη Στεφάνου, με το ποσό των 2.500 δολλαρίων, στην μνήμη του πατέρα του Θύμιου Στεφάνου. Πολύ σωστά η Αδελφότητα συγχαίρει, ευχαριστεί και εύχεται την πράξη για μίμηση, γιατί είναι απ' τις σπάνιες, αν όχι η μοναδική.

Ποιοί οι λόγοι της προσφοράς;

Όταν πέθανε ο πατέρας του, ο Θανάσης ήταν μικρός και δεν καταλάβαινε, γιατί πέθανε, γιατί πολεμούσε, με ποιούς πολεμούσε και γιατί τον κινήγησαν απ' το σπίτι. Ήταν η εποχή που οργιάζαν τα μισαλλόδοξα, σωβινιστικά, απατηλά προβοκατόρικά συνθήματα, που σερβίρονταν από ξένα νήματα, για ξένα συμφέροντα, σπέρνοντας τη διχόνια μεταξύ μας, για αλληλοσφαγή. Εαμοβούλγαροι, κατσαπλιάδες, κλέφτες, συμμορίτες και κομμουνιστές, με την

έννοια ότι πουλάν την πατρίδα, διαλύουν την οικογένεια και την θρησκεία. Εναντία σ' αυτούς που πολέμησαν τους φασίστες να φύγουν απ' τη χώρα μας, τους αντιστασιακούς. Δεν ήταν μόνο η φτώχεια κι η δυστυχία απ' την ορφάνεια, που έδερνε την οικογένεια αλλά ήταν η περιφρόνηση, η απομόνωση και η κατακραυγή.

Η μάνα του κι η γιαγιά του του έλεγαν να μοιάσει του πατέρα του, που ήταν καλός σε όλα. Έξω, απ' τον κόσμο, άκουγε άλλα, ότι ήταν κομμουνιστής. Όσο μεγάλωνε όμως μάθαινε και καταλάβαινε περισσότερα στην κοινωνία που ζούσε. Ποτέ κανένας δεν έλεγε για την φασιστική πανούκλα που σάρωσε τον κόσμο με φωτιά και σίδερο, προκαλώντας απώλειες 44 εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές, κι απάνθρωπα βασανιστήρια, πρωτοφανή στην ιστορία. Όλοι ξέχασαν πόσο χωριανοί μας σκοτώθηκαν στον πόλεμο, πόσο κρεμάστηκαν, πόσο κάηκαν απ' τους Γερμανούς, απ' τους κλέφτες που τους έπαιρναν στο δρόμο το λάδι και το καλαμπόκι. Φταίχτες έβλεπαν μόνο τους κομμουνιστές. Και τελικά βγήκε κάποιο συμπέρασμα. Αφού ήταν τέτοιοι οι κομμουνιστές, πώς καταδέχτηκαν οι εθνικιστές γονείς κι έδωσαν τα κορίτσια τους σε παιδιά συμμοριτών, κι αντίστροφα; Και τι διαπίστωσαν τώρα; ότι τα παιδιά τους διέλυσαν οικογένεια - θρησκεία και πατρίδα; Και κάτι άλλοι που τώρα δήλωσαν ότι ήταν στην Εθνική Αντίσταση (κάτι που ντρέπονταν μέχρι τώρα) για να πάρουν σύταξη. Δεν είναι πια μυστικό ότι αυτά σερβίρονταν από τον «πατέρα της ειρήνης» που έδωσε προσωπική διαταγή στους Σενεγαλέζους και Ινδούς «Συμπεριφερθείτε σαν σε κατεχόμενη χώρα, μη διστάσετε να πυροβολήσετε αμάχους». Δηλαδή χτυπάτε αυτούς που πολεμούσαν στην Αλβανία, που σήκωσαν το ανάστημά τους στο Ελ - Αλαμείν ενάντια στο Ρόμελ, αυτούς που γκρέμισαν τη γέφυρα του Γοργοπόταμου, αυτούς που καθάρισαν τους συνεργάτες των κατακτητών, που άρπαζαν στο δρόμο το λάδι και το καλαμπόκι και τους σκότωναν κι όλας. Και χόρτασαν οι προστάτες μας, αίμα τιμημένο, αίμα Ελληνικό, από τον εμφύλιο σπαραγμό.

Ρώτησε ο Θανάσης. Ήταν χειρότερος ο πατέρας μου απ' αυτούς που κρεμούσαν τους χωριανούς μας;

Ποιος θα απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα; Να οι καρποί του «διαίρει και βασίλευε»...

Και τώρα δυο λόγια για τη θρησκεία μας.

Στην εκκλησία που πάμε, εκτός απ' τι ρδεήσεις για την επουράνια ζωή προς το Θεό, ακούμε και για την επίγεια ζωή και πάρα πολλές φορές για ειρήνη. Π.χ. «ειρήνη πάσει, αγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν...», «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήν ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» «Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν». Πώς εφαρμόζουμε αυτά που ακούμε, όταν βγαίνουμε έξω απ' την εκκλησία; Αυτό που ο Χριστός «εἰς ἐνότητα πάν

τα ἐκάλεσε». Αγαπάμε τον πλησίον μας ἢ τον βρίζουμε και γιατί; Επειδὴ μας εἶπαν κάποιοι: χτυπάτε αυτούς;

Ποιὸς εἶναι καλύτερος χριστιανὸς ἀπ' τους κομμουνιστὲς στο Κεράσοβο και τι χάλασαν ἀπ' τη θρησκεία; Και τι καλύτερο παρουσίατες εσύ σαν ορθόδοξος; Εἶναι καιρὸς ἔστω κι ἀργά, να βγάλουμε σωστά συμπεράσματα ἀπ' τον πόλεμο, και ἀπ' τον εμφύλιο που αυτοὶ τον οργάνωσαν. Ο Ἑλληνικὸς λαὸς τα πλήρωσε με χιλιάδες θύματα και φτώχεια. Και χρειάζεται επαγρύπνηση γιατί νέα ἀπατηλὰ συνθήματα με νέες μέθοδες και μανδύες· νέες συμμαχίες και ἀγκαλιὰσματα — νέες συμφορὲς μας περιμένουν.

Εμεῖς ἀνήκουμε στο «διαίρει και βασίλευε», ἢ στο «πίστευε και μη ερεῦνα»; Αν ἀνήκουμε στο «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», για την ἐπί γῆς εἰρήνη, τότε ἀγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν,, γιατί το πρῶτὸ πρὶν ιδεῖς τον ἥλιο, θα ιδεῖςὸ τον πλησίον σου. Αν σκοντάψεις και πέσεις αὐτὸς θα σε σηκώσει. Αν ἀρρωστήσεις αὐτὸς θα τρέξει να φωνάξει το γιατρό και μ' αὐτόν τελικὰ θα συμπεθεριάσεις.

Διδακτικὸ το παράδειγμα του Θανάση. Και μακάρι να μιμηθοῦν κι ἄλλοι Θανάσηδες το παράδειγμά του, που ἴσως νόμισαν ὅτι οι γονεῖς του εἶχαν πάρει λαθεμένο δρόμο.

Πέρασαν δεκαετίες που βασάνιζαν την ψυχὴ και ράγιζαν την καρδιά του Θανάση που τόσο συκοφαντούσαν τον πατέρα του, που δεν ἔκανε τίποτε ἄλλο ἀπὸ το να υποστηρίξει την πατρίδα του.

Και πήρε αὐτὴν την ἀπόφαση, ὅπως θάλεγε κανεῖς «χωριανοί με ποτίσατε χολή, σας ραντίζω με μύρον. Πάρτε αὐτὴν την προσφορὰ να γίνεῖ το σχολεῖο, ὅπου οι βάρβαροι κρεμούσαν τους χωριανούς μας πατριώτες γιατί δεν παρέδιναν ὅπλα, μουσεῖο της ιστορίας για να διαπαιδαγωγούνται οι μεταγενέστεροι».

«Ἡ τιμὴ τιμὴ δεν ἔχει και χαράς τον που την ἔχει».

Τιμὴ στον γιο που τίμησε τον πατέρα του, ο οποίος στάθηκε ὀρθὸς στο μετερίζι για την υπεράσπιση μιας πατρίδας, ἐλεήθερης, ἀνεξάρτητης, που να ἀνήκει στους Ἕλληνες, χωρίς ξένους ἀφέντες, ἀλλὰ που ἔπεσε ἀπὸ τα βόλια του εμφύλιου σπαραγμοῦ για ξένα συμφέροντα, πρῶτος πάντα στις θυσίες τελευταῖος στις ἀπολαυές. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ Η Σ.Ε. ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Εὐχονται

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ ΚΑΙ ... ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Πριν λίγα χρόνια ξεκίνησε η αναπαλαίωση του παλιού Δημοτικού Σχολείου με σκοπό να δημιουργηθεί μουσείο, βιβλιοθήκη, χώρος συγκέντρωσης των συγχωριανών μας. Το έργο της αναπαλαίωσης αφού εγκρίθηκε τότε με ομόφωνη απόφαση των μελών της Γ.Σ. ξεκίνησε και έφτασε στο τελευταίο σχεδόν στάδιο της στέγης. Ενώ όλοι πιστέψαμε ότι θα υλοποιηθεί πλέον η προσπάθεια που ξεκίνησε με τις ευχές και τις προτροπές όλων έρχονται τώρα ορισμένοι συγχωριανοί ν' αμφισβητήσουν τη χρησιμότητα του έργου και τη δαπάνη χρημάτων γι' αυτό το σκοπό και να ζητήσουν να διατεθούν τα χρήματα στην πραγματοποίηση άλλων έργων. Πιστεύω ότι δεν είναι σωστό να μεταβάλλουμε εκ των υστέρων γνώμη και ν' αφήσουμε ημιτελή αυτά που αρχίσαμε με τη σύμφωνη γνώμη όλων δαπανώντας τόσα χρήματα (τα οποία σημειωτέον ανήκουν σ' όλους τους Κερασοβίτες) και πολύ περισσότερο αυτό το έργο που αποδεδειγμένα θα ωφελήσει εμάς και τον τόπο μας.

Επειδή τα χρήματα που ξοδεύτηκαν γι' αυτό το έργο δεν πρέπει να πάνε χαμένα και να θυσιάστούν στο βωμό της σκοπιμότητας και με δεδομένη την κρατική αδιαφορία για την αναβάθμιση του χωριού μας πιστεύω ότι πρέπει να μείνουμε συνεπείς σ' αυτά που αποφασίσαμε και να τελειώσουμε την αναπαλαίωση του σχολείου μας δίνοντας ένα κίνητρο σ' εμάς και στα παιδιά μας για πνευματική και πολιτιστική εξύψωση.

Φλεβάρης 1989
Ανθούλα Γαϊλάνη

ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Μέσα απ' αυτή τη στήλη θάθελα ν' αναπτύξω την άποψή μου γύρω από τη διαφορά των εννοιών «κομματικοποίηση» και «πολιτικοποίηση» και ελπίζω η άποψή μου αυτή ν' αποτελέσει την αρχή ενός διαλόγου μέσω της στήλης.

Ορισμένοι από μας πιστεύουν ότι δεν πρέπει να κομματικοποιηθεί το περιοδικό μας, στο οποίο θα δημοσιεύονται κείμενα και ειδήσεις που αφορούν τον τόπο μας αποκλειστικά.

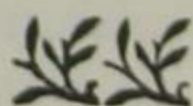
Συμφωνώ απόλυτα με αυτή την άποψη, πλην όμως πιστεύω ότι δεν πρέπει να μένουμε τυφλοί και αδιάφοροι στα πολιτικώς συμβαίνοντα γύρω μας, εφόσον αυτά επηρεάζουν την τύχη μας, την τύχη των παιδιών μας και του

τόπου μας. Ο σχολιασμός πολιτικών γεγονότων που μας αφορούν, εφόσον είναι καλοπροαίρετος και γίνεται με την διάθεση κριτικής, είναι επιβεβλημένος και αποτελεί όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση όλων μας αφού μετέχουμε αποφασιστικά με την ψήφο μας στη διαμόρφωση των πολιτικών καταστάσεων και αποτελούμε τους ρυθμιστές της κοινωνικής εξέλιξης. Η παθητική αποδοχή των συμβαινόντων γύρω μας δεν εξυπηρετεί ούτε εμάς σαν άτομα ούτε τον τόπο μας για τον οποίο σίγουρα ενδιαφερόμαστε όλοι και αγωνιζόμαστε γι' αυτόν. Ο αγώνας για να φέρει αποτελέσματα πρέπει να είναι ενεργός, πρέπει να κρίνει και να κριθεί. Δεν πρέπει να διστάζουμε ν' αναπτύξουμε τις απόψεις μας με το φόβο μήπως δυσαρεστήσουμε κάποιον συγχωριανό μας που έχει αντίθετη άποψη. Εξ άλλου το περιοδικό μας πρέπει να είναι πολυφωνικό και να δημοσιεύει όλες τις απόψεις. Μόνο μέσα από το διάλογο, χωρίς προσωπικές εμπάθειες, θα ωφεληθεί ο τόπος μας και όχι μέσω της «τακτικής της σφίγγας», που αποδεδειγμένα φέρνει τη στασιμότητα και όχι την πρόοδο και την εξέλιξη.

Φλεβάρης 1989

Ανθούλα Γαλάνη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

Αγία Παρασκευή 19.2.1988

Στις 12 του Φλεβάρη η Αδελφότητα Αθηνών ετέλεσε μνημόσυνο στο χωριό μας υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των θανόντων.

Μεταξύ αυτών αναφέρονταν και τα ονόματα του Προέδρου της Αδελφότητας Αμερικής Γεωργίου Σκουτέρη και Πελαγίας Γκουντούλη που πέθαναν στην Ξενητιά.

Αυτή η εκδήλωση τιμά την Αδελφότητα και έχομε τη γνώμη ότι παρόμοιες εκδηλώσεις πρέπει να γίνονται τακτικά.

Είναι προτιμότερον ένα μνημόσυνο ή μία δωρεά στην Αδελφότητα και το περιοδικό μας σε χρήματα παρά μία κατάθεση στεφάνων η οποία και δαπανηρότερη είναι και περισσότερα προσφέρει.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Λάζαρος Κωνσταντινίδης

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ο άνθρωπος είναι μια οντότητα ταυτόχρονα κοινωνική και βιολογική. Είναι δηλαδή συγχρόνως μέλος της ανθρώπινης κοινωνίας επομένως και των παραγωγικών της δυνάμεων, αλλά και μέλος της βιοκοινότητας των οργανισμών ένας παράγοντας του οικοσυστήματος. Δυστυχώς οι δυο αυτές φύσεις του δεν συνδυάζονται αρμονικά. Τις περισσότερες φορές για να μπορέσει ο άνθρωπος ν' ανταποκριθεί στις κρατούσες κοινωνικές ανάγκες, παρεμβαίνει στις φυσικές πορείες με αποτέλεσμα να διαταράσσει την οικολογική ισορροπία.

Ένα ισχυρότατο κίνητρο των παρεμβάσεων αυτών είναι το οικονομικό όφελος. Οι περισσότερες κερδοφόρες ανθρώπινες δραστηριότητες έρχονται σε σύγκρουση με τους μηχανισμούς της φυσικής αυτορρύθμισης και ανατρέπουν την ομαλή εξέλιξη της βιόσφαιρας. Σ' αυτές τις δραστηριότητες θα πρέπει να προσθέσουμε και τον Τουρισμό.

Ίσως μπροστά στο μέγεθος της

οικολογικής καταστροφής που προέρχεται από τη βιομηχανία, τα μεταφορικά μέσα και τις πυρηνικές δοκιμές, οι ανωμαλίες που μπορεί να επιφέρει η τουριστική ανάπτυξη μιας περιόχης φαίνονται αστείες. Και όμως δεν είναι.

Έστω λοιπόν πως μια περιοχή αρχίζει να αναπτύσσεται τουριστικά. Συνήθως προσελκύουν κόσμο περιοχές με αξιόλογες φυσικές καλλονές. Αυτό σημαίνει συνήθως πως έχουν και πλούσια οικοσυστήματα. Για να μπορέσει η περιοχή να υποδεχτεί τους τουρίστες είναι απαραίτητα κάποια έργα: κατασκευή αυτοκινητοδρόμων, λιμανιών ή και αεροδρομίων και βέβαια ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Ας σκεφτούμε λοιπόν πόσα δέντρα θα κοπούν, πόση έκταση —ακόμη κι αν δεν ήτανε δασώδης— θ' απαλλοτριωθεί. Και ας σκεφτούμε πόσους οργανισμούς φιλοξενούσε αυτή η έκταση. Όσοι είναι σε θέση να μεταναστεύσουν θα το κάνουν. Αλλά και στην πορεία τους θα έχουν απώλειες

και σε νέο περιβάλλον δεν ξέρουμε αν θα καταφέρουν να προσαρμοστούν. Όσοι δεν έχουν την δυνατότητα φυγής είναι καταδικασμένοι εξ αρχής σε θάνατο.

Όμως η καταστροφή δεν περιορίζεται μόνο στην συγκεκριμένη περιοχή όπου θα γίνουν τα έργα και θα αναπτυχθεί το τουριστικό κέντρο. Και στις περιοχές γύρω από αυτό η λειτουργία του οικοσυστήματος θα δια-

για παράδειγμα και κυρίως αποχετευτικά δίκτυα. Έτσι τα λύματα ρίχνονται στο πλησιέστερο ποτάμι ή στη θάλασσα μ' αποτέλεσμα να νεκρώνονται οι εκεί βιότοποι. Και μάλιστα η μόλυνση αυτή μεταδίδεται κι εύκολα, γιατί το νερό είναι άριστος διαλύτης για τις περισσότερες ουσίες και τα νερά των ποταμών και θαλασσών δεν είναι ακίνητες.

Οι τουρίστες πάλι, δεν είναι όλοι

ταραχτεί. Η ηχορύπανση αλλά και αυτή η απλή παρουσία του ανθρώπου θ' αναγκάσουν τους οργανισμούς που δεν μπορούν να προσαρμοστούν μαζί να εγκαταλείψουν τον τόπο διαμονής τους.

Όταν το τουριστικό κέντρο αρχίζει ν' αναπτύσσεται, σπάνια κατασκευάζονται έργα υποδομής, υδραγωγεία

άτομα σκεπτόμενα κι ευαίσθητα. Αδιαφορούν για το περιβάλλον και το καταστρέφουν ρυπαίνοντάς το. Έτσι εκεί, που κάποτε ήταν φυσικοί χώροι αναψυχής είναι τώρα ανοιχτοί σκουπιδότοποι, υλικών μάλιστα που δεν ανακυκλώνονται από τη φύση, όπως π.χ. τα πλαστικά.

Ολέθρια είναι επίσης η δραστηριό-

τητα των τουριστών ως περιστασιακών κυνηγών ή ψαράδων. Μη υπακούοντας στους κανόνες του κυνηγιού και χωρίς μεγάλο μέλημα για τις συνέπειες των ενεργειών τους δε διστάζουν να χτυπήσουν ένα ζώο που κοιμάται που κυοφορεί. Ύπουλα χτυπήματα δηλαδή εναντίον της φύσης.

Συχνά γίνονται προσπάθειες για την εξόντωση ζώων ή άλλων οργανισμών που είναι επικίνδυνα ή και απλώς ενοχλητικά για τους τουρίστες. Παράδειγμα οι συχνοί ψεκασμοί μ' εντομοκτόνα, το κυνήγι των καρχαριών στις παραλίες, τα μέτρα εναντίον των φιδιών. Προσπαθώντας όμως να εξαλείψουμε ένα είδος ή έστω να μειώσουμε τον πληθυσμό του, σπάμε αυτόματα την τροφική αλυσίδα και αυτό έχει πολύ δυσάρεστες ενέργειες και για μας τους ίδιους. συνέπειες και γαι μας τους ίδιους.

Για να καλυφτούν απ' την άλλη οι ανάγκες σε τρόφιμα που είναι ιδιαίτερα αυξημένες λόγω των τουριστών, προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν την παραγωγή στις γύρω περιοχές. Το έδαφος καταντά ναρκωμανές» από τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα, ενώ η υπερβολική βόσκηση οδηγεί στην αποψίλωση.

Ας σημειώσουμε τέλος και τις περιπτώσεις όπου η ανοικοδόμηση βάσει σχεδίου έχει ολοκληρωθεί αλλά το τουριστικό μας θέρετρο έχει γίνει δημοφιλές και πολλοί επιθυμούν ν' αποκτήσουν ένα ακίνητο σ' αυτό. Ξεσπούν τότε «ξαφνικές» πυρκαγιές στις γύρω δασικές εκτάσεις. Όσπου να παρθεί η απόφαση για αναδάσωση, οι οι-

κοπεδοφάγοι έχουν ήδη ξεπουλήσει το μέρος.

Όταν όμως τίθεται το ερώτημα: Τουριστική Ανάπτυξη ή Προστασία του Περιβάλλοντος, φαίνεται πως επιλέγουμε το πρώτο. Χτυπητό παράδειγμα η περίπτωση της θαλάσσιας χελώνας Καρέτα - Καρέτα στη Ζάκυνθο. Αν και το είδος απειλείται με αφανισμό κάποια μικρά μέτρα όπως η παραχώρηση μιας περιοχής για να γεννάνε οι χελώνες ανενόχλητα και η απαγόρευση της πλεύσης ταχύπλων σκαφών κοντά σ' αυτήν ώστε να μη σκοτώνουν τα νεογέννητα χελωνάκια, βρήκα αντίδραση από τους ντόπιους και τις τοπικές αρχές, γιατί, όπως υποστηρίζουν, η παραλία αυτή πρέπει ν' αξιοποιηθεί τουριστικά!

Ο λόγος που προτιμούμε την τουριστική ανάπτυξη από την προστασία του περιβάλλοντος είναι δήθεν τα οικονομικά οφέλη από τον Τουρισμό. Ας σκεφτούμε όμως πως η προστασία του περιβάλλοντος περιβάλλοντος στοιχίζει πολύ λιγότερο από το να διορθώσουμε αργότερα τις ζημιές που έπαθε. Στις αναπτυγμένες χώρες το κόστος καταστροφής —σε χαμένη καμένη παραγωγή, δαπάνες νοσηλείας και ζημιές στη γεωργία— φτάνει το 50% του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος. Καιρός να βάλουμε κι αυτό το νούμερο δίπλα στα κέρδη των τουριστικών επιχειρήσεων.

Βέβαια οικολογική ισορροπία και Τουρισμός όχι μόνο είναι δυνατό αλλά και επιβάλλεται να συνυπάρξουν. Τα «όρια» του πλανήτη είναι αυτά που θέτουν περιορισμούς στην ανά-

πτυξη. Οι δραστηριότητές μας δε θα πρέπει να υποβαθμίζουν τα οικοσυστήματα. Την κάθε ενέργειά μας θα πρέπει να συνοδεύει η μελέτη και η σκέψη πως είμαστε μια μορφή ζωής και ό,τι βλάπτει τους άλλους οργανισμούς βλάπτει τελικά κι εμάς.

Ζωή Σαντά
Μαθήτρια 3ου Λυκείου Αθηνών

●

Το άρθρο αυτό δεν γράφτηκε έτσι γενικά κι αόριστα αλλά για να ευαισθητοποιήσει ορισμένους συγχωριανούς. Που δειλά - δειλά προσπαθούν να μας πείσουν ότι πρέπει να γίνει Τουριστικό θέρετρο ο κά-

μπος κι αποκεί δρόμος για τη λίμνη του Σμόλικα.

Σκεφτήκαμε ποτέ σοβαρά τι επιπτώσεις θάχει ο τουρισμός και η τουριστική ανάπτυξη με τα παραπάνω δεδομένα στο οικοσύστημα της περιοχής; Τι θέλουμε; Ένα δάσος νεκρό, με μόνο ζωντανό στοιχείο την εξάτμιση των διερχομένων αυτοκινήτων; Ένα δάσος ζωντανό (με την αρκούδα - το λύκο - το ζαρκάδι - το λαγό - τα πουλιά) όπως το παραλάβαμε από τους προγόνους μας και το διατηρούμε εν μέρει σήμερα;

Εμείς λέμε : — Οχι στον τουρισμό — όχι στο διασμό της φύσης — όχι στα νεκρά ποτάμια.

Η Σ.Ε.

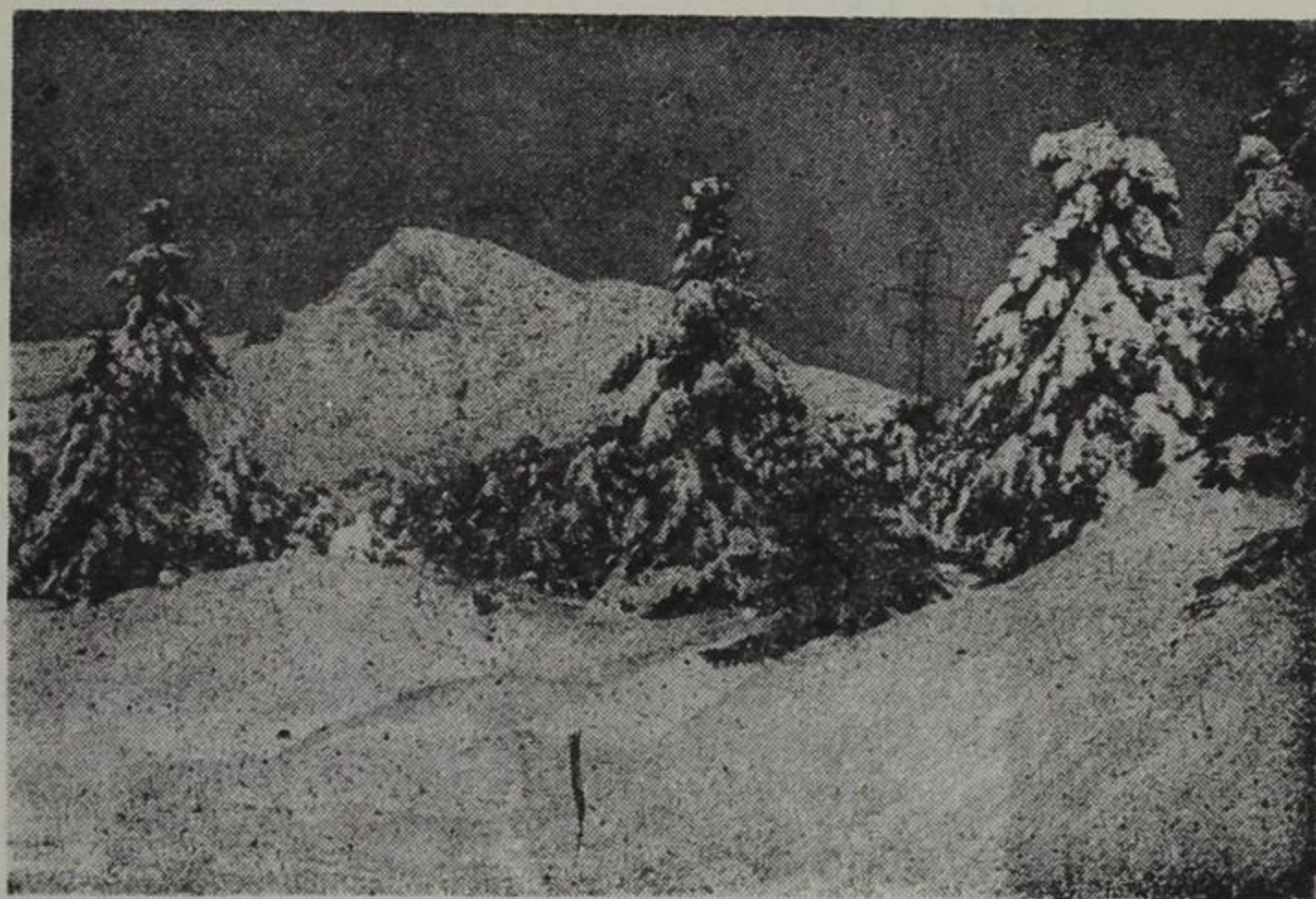
● ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ.

Το Δ.Σ. προγραμματίζει ο φετεινός γιορτασμός της Πρωτομαγιάς να γίνει στο χωριό στη ,δέση του Αϊ-Λιά.

Στο γιορτασμό καλεί όλο το χωριό να παραβρεθεί στην εκδήλωση αυτή και για το σκοπό αυτό θα διαδέσει οκτώ (8) αρνιά. Αν οι καιρικές συνθήκες δεν επιτρέψουν τη γιορτή στην εξοχή, η εκδήλωση θα γίνει στο κατάστημα της Αδελφότητας.

Επίσης για την ημέρα της Ζ. Πηγής προγραμματίζει ημερήσια εκδρομή εκτός χωριού. Θα ακολουθήσει νεότερη ανακοίνωση για τις λεπτομέρειες της εκδρομής αυτής στο χωριό.

21 ΜΑΡΤΗ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΥ

Κάθε χρόνο, στις 21 Μάρτη, γιορτάζουμε την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ, που καθιερώθηκε το 1973 από τη FAO.

Η ημέρα αυτή, αφιερωμένη στο δάσος, μας δίνει την ευκαιρία να βρεθούμε κοντά του, να το γνωρίσουμε καλύτερα, να κατανοήσουμε την τεράστια προσφορά - σημασία και αξία του, να το αγαπήσουμε.

Το Δάσος έχει μια ξεχωριστή θέση και παίζει σημαντικό ρόλο μέσα στη φύση. Αποτελεί το σπουδαιότερο συντελεστή βιολογικής ισορροπίας. Έχει μια πολυσήμαντη συμμετοχή σε διάφορες μεταβολές. Αποτελεί πολύτιμο μέρος

του φυσικού περιβάλλοντος για τον άνθρωπο. Έτσι η όλη σημασία του δάσους διακρίνεται στο ρόλο που παίζει μέσα στη Φύση και στην προσφορά του (άμεση ή έμμεση) προς τον άνθρωπο.

Το Δάσος είναι αυτό που δίνει οξυγόνο — την πηγή ζωής για όλα τα ζώα και τον άνθρωπο.

Ενισχύει τις βροχές, ρυθμίζει, τη θερμοκρασία, καθαρίζει τον αέρα και δημιουργεί γενικά ευνοϊκές και υγιεινές συνθήκες ζωής.

Συγκρατεί τα νερά των βροχών και εμπλουτίζει τις πολύτιμες πηγές και τους ποταμούς, ενώ συγχρόνως συγκρατεί τα εδάφη, δεν ε-

πιτρέπει να γίνουν διαβρώσεις και να παρασυρθούν τα εδάφη προς τη θάλασσα και αποτρέπει το σχηματισμό χειμάρρων και πλημμυρών με τις πολλές δυσάρεστες συνέπειες στον κόσμο, σε καλλιέργειες, σε διάφορα έργα (δρόμους, γέφυρες, κτίσματα) ακόμη και σε ανθρώπινες ζωές.

Αποτελεί καταφύγιο των θηραμάτων και τον μεγάλο τροφοδότη της κτηνοτροφίας.

Επιδρά ευνοϊκά στη σωματική και ψυχική υγεία.

Εξασφαλίζει τα πολύτιμα, για τη ζωή και την πρόοδο, δασικά προϊόντα με πιο γνωστό και απαραίτητο στη ζωή μας, σε κάθε δραστηριότητά μας, το ξύλο.

Δίνει δουλειά και απασχόληση σε ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού.

Βοηθεί και δημιουργεί θαυμάσιες συνθήκες για τον τουρισμό, τον αθλητισμό, την αναψυχή, την ξεκούραση (σωματική και πνευματική).

Να λοιπόν γιατί το Δάσος συνδέθηκε ανέκαθεν στενότερα με τον άνθρωπο, με την ύπαρξη και

την πρόοδό του, τη ζωή και τον πολιτισμό του. Η εξάρτηση όμως του ανθρώπου από το δάσος δεν ανήκει στο παρελθόν. Αλλά και σήμερα και στο μέλλον ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπάρχει, να ζήσει, να προοδεύσει, να βελτιώσει την ποιότητα ζωής, χωρίς το δάσος.

Το δάσος όμως για να μπορεί να υπάρχει και να προσφέρει πρέπει να προστατευθεί. Δεν πρέπει να γινόμαστε πρόξενοι καταστροφής του.

- Με την καταστροφή του δάσους:
  - ζημιώνεται η οικονομία
  - καταστρέφεται το περιβάλλον
  - διαβρώνονται τα εδάφη
  - ενισχύονται οι πλημμύρες
  - χάνεται η ομορφιά
  - στερούμαστε πολύτιμη πηγή υγείας
  - εξαφανίζονται τα θηράματα
  - ερημώνεται ο τόπος.

● Ας σταθούμε κοντά στο Δάσος σαν φίλοι, ας το προστατέψουμε για ένα καλύτερο δασικό παρόν, για ένα ελπιδοφόρο δασικό αύριο, για μια καλύτερη ζωή.

ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ
ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΑΦΑΝΙΣΜΟ

ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙ ΤΟ ΑΓΡΙΟΚΑΤΣΙΚΟ

Σε απόσταση 95 χιλιομέτρα ΒΔ από τα Γιάννινα 31 χιλιόμετρα από την Κόνιτσα και σε υψόμετρο 1050 μέτρα βρίσκεται το χωριό μας, το Κεράσοβο, Αγία Παρασκευή.

Στους πρόποδες του γέρου Σμόλικα, κάτω από τις δασωμένες δεξιά και αριστερά τις τσούμες με τα πανύψηλα γερασμένα πεύκα. Το ταμπούρι, γνωστό παρακλάδι της Πίνδου από τις μάχες στον Ελληνο - ιταλικό πόλεμο.

Με τα δυο ποτάμια δεξιά και αριστερά νανουρίζουν το χωριό μας μέρα και νύχτα, αιώνες, από το βογγητό τους,

Όμορφα και δροσερά τα βουνά μας με την πυκνή βλάστηση τα άγρια βράχια τους. Η κορυφή του γέρου Σμόλικα με το υψόμετρο των 2637 μ., με τις δασωμένες πλαγιές και άλλες γυμνές και απότομες.

Και σε όλα τα παραπάνω παραπάνω γραφόμενα να προσθέσουμε ότι είναι τόπος διαμονής και καταφύγιο για τα άγρια ζώα. Την αρκούδα, το μεγαλύτερο θηρίο της ελληνικής πανίδας. Ο αετός στα βαθύλακκο, στα άγρια βράχια κάτω από τη μύτη του Σμόλικα. Το αγριογούρουνο. Ξέχωρη θέση κατέβει σίγουρα το ΑΓΡΙΟΓΙΔΟ.

Το ζαρκάδι με τα μεγάλα μάτια, είναι το ομορφότερο τετράποδο του λόγγου, το πιο σβέλτο και σκληροτράχηλο ζωντανό.

Είναι ο ακροβάτης των βουνών μας. Εντυπωσιάζει τους φυσιολάτρες με την αναπάντεχη παρουσία του όταν εμφανίζεται ξάφνου μπροστά τους και εξαφανίζεται σαν ξωτικό αμέσως.

Τα αγριόγιδα, λίγες δεκάδες όλα κι όλα, περιφέρονται οικογένειες - οικογένειες και άντεξαν χιλιάδες χρόνια χωρίς να εξαφανιστοεί το είδος, φτάνοντας ως τις μέρες μας. Το κυνήγι τους είναι απαγορευμένο, αλλά οι λαθροκυνηγοί τα αποδεκατίζουν κάθε χρόνο.

Όπως ακούγεται και λόγος να μην γίνεται, οι κυνηγοί σκοτώσανε αγριόγιδο.

Κύριοι, φτάνει πιά. Πρέπει να σεβαστούμε και λίγο τους νόμους της φύσης. Αρκετά αξιότιμοι κυνηγοί, σεβαστείτε ολίγον και αυτά τα ολίγα που έμειναν, τα στολίδια του χωριού μας, να διατηρήσουμε αυτό το σπάνιο είδος της φύσης, το αγριόγιδο.

Και όχι μόνο οι κυνηγοί, αλλά όλοι μας ας συμπαρασταθούμε.

Απόστολος Δ. Γελαδάρης

ΤΟ ΠΡΩΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τότες... Εμείς τα παιδιά της κατοχής· τα πολλά γεννήματα απ' τις πολλές εκείνες, τις ατέλειωτες νύχτες, τα δημιουργήματα της μοναδικής ευχαρίστησης και ψυχαγωγίας των μεγάλων της οικογένειας. Με φόβο αυτοί μας έσπειραν, με φόβο αλλά και πόνο, οι μανάδες που μας γέννησαν. Σταθήκαμε στα πόδια μας και τρανέψαμε, απ' ό,τι μας έδιναν η μάνα γή, αλλά και το ζωντανό βιός του καθένα· ακόμα και το συσσίτιο, με το κύπελο στο χέρι για γάλα από σκόνη —πώς μύριζε έτσι εμετικά— και βιταμινούχο σκόνη σοκολάτας, στη χούφτα, που αν δεν έφτανε μέχρι το σπίτι, για να δοκιμάσει και να δυναμώσει κι η πιο μικρή αδερφή μου, οι παρατηρήσεις ήταν αυστηρές για την παιδική ψυχή απ' τη μάνα κι όλα αυτά βέβαια για χάρη της αγγλικής βοήθειας και της αμερικάνικης Ούντρα, που φρόντιζαν, τάχα, για τα Ελληνόπουλα του πολέμου. Ακόμα η γαλέττα και τα μπισκότα αλλά και η μαστιχένια σοκολάτα, με μοναδική νοστιμιά και άγνωστο σε μένα ευχάριστο άρωμα, που ακόμα τα νιώθω στις κορεσμένες (χορτασμένες) πια αισθήσεις μου. Ήταν αυτό το αντιφάρμακο που ισοφάριζε τη μυρουδιά απ' τα πλαστικά χάπια του μουρουνέλαιου, που όταν τα σπάζαμε στον τοίχο, αντί να τα καταπίνουμε, βρωμούσε ο τόπος. Ο πατέρας βαστώντας με απ' το χέρι, μούδειξε το σχολείο αλλά το λαίμαργο παιδικό βλέμμα μου, έπεσε πάνω στην τάβλα του μικροπωλητή με τα καλούδια του καιρού· στραγάλια στεγνά, χωρίς αλάτι, που προτιμούσαμε να τα πετάμε στα κεφάλια, παρά να τα τρώμε, γιατί τσάκιζαν τα δόντια μας, καραμέλα μαλακιά στο στυλιάρι και τα αξέχαστα ξερολούκουμα· τι απόλαυση, για την εποχή εκείνη, Θεέ μου.

Πρώτη τάξη —πρώτη μικρή ή τρανή— πας μικρέ;

Πρώτ' τρανή, τρανή λέγαμε όλοι. Η τσάντα —σακούλι πάνινο ή μάλλινο— είχε μέσα της την πλάκα με το κοντύλι και για σφουγγάρι ένα κομμένο λαγοπόδαρο· το τετράδιο ήταν ένα χοντρόφυλλο, στράτσο τόλεγαν τότες. Το κολατσιό κρύβονταν στο σακούλι· κόρα με προσφάι τη μέση και σπανιότερα εμφανίζονταν καμιά ελιά, για να μη ξεχνάμε και το σλόγκαν της εποχής, «ελιά, ελιά και Κώπσιο βασιλιά». Τα ρούχα μας ήταν ανάξια λόγου, έμπαζαν από παντού, σωστά ερείπια, οι δε πατούσες μας ήταν μόνιμα υγρές ως παγωμένες. Ο συνδυασμός του μπαλώματος με το χρώμα του ρούχου, αποτελούσε επιδεξιότητα και επιτηδειότητα της μάνας. Θεόρατη η τάξη που μας δέχτηκε, στα μικρά παιδικά μάτια· μελίτσι τα παιδά, αμέτρητα και χωρίς τις ανάλογες βιταμίνες, αλλά πού να τα κάνει ζάφτι ο δάσκαλος. Απολούσε το σχολείο το μεσημέρι, γυρισμός στο σπίτι στα γρήγορα, γιατί γουργούριζε η

κοιλιά και το ταπεινό σπιτικό φαί ζητούσε τη θέση του. Με τη φτωχή χαφιά στο στόμα τρέχαμε για λίγο παίξιμο με τη σκλεντζα και το σκλεντζί και πίσω πάλι στο σχολειό· πού βαρυστομαχιά, αφού άδειο ήταν μόνιμα και δος του νερό μπόλικο.

Τότες· μοναδικός φορέας μάθησης και αγωγής, σε κάθε επίπεδο, το σχολειό....

Σήμερα, μιάμιση γενιά μετά; Καλοζωισμένα τα παιδιά μας, ψηλόκορμα, ροδαλά, παρά το ανθρωποφάγο νέφος, ποδεμένα και μέσα στα ζεστά τους πολύχρωμα ρούχα τους, τα βλέπουμε και τα καμαρώνουμε· τα πηγαίνουμε στο σχολειό και τα φέρνουμε κι όλας με το αυτοκίνητό μας. Χαιρόμαστε τα βλαστάρια μας σήμερα· μια γενιά ζωηρή, με πρόγραμμα, με προσπάθεια και υψηλούς στόχους. Τα χρόνια πέρασαν· το σχολειό δεν είναι πια ο μοναδικός και αποκλειστικός φορέας μάθησης και αγωγής, αλλά και δεν προσφέρει όλες τις προϋποθέσεις και δυνατότητες για ολοκλήρωση του ατόμου, τόσο στο πνεύμα, όσο και στο σώμα.

Η πλήρης ενημέρωση απ' τα τέλεια ραδιοτηλεοπτικά μέσα, το κάθε μορφής έντυπο υλικό, ο ευρύτερος κοινωνικός περίγυρος και τέλος το οικογενειακό περιβάλλον, διαμορφώνονται σε φορείς μάθησης και αγωγής και διανοίγουν τους ορίζοντες της ευρείας γνώσης. Αυτά απ' τη μια μεριά· απ' την άλλη, οι συνεχείς αγώνες των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εκπαιδευτικών, έφεραν σε εφαρμογή την καθιέρωση του πρωινού ωραρίου εργασίας Κοντολογίς, η έλλειψη κτιρίων και η αύξηση των μαθητών, δημιούργησαν το εναλλασσόμενο ωράριο εργασίας (μια εβδομάδα πρωί, μια απόγευμα).

Οι προνομιούχοι μαθητές ακολουθούν το πρωινό ωράριο, έχοντας το απόγευμα τη χρονική ευχέρεια και την άνεση να παρακολουθούν ξεκούραστα την εξωσχολική απογευματινή επιμόρφωση, το ίδιο αναγκαία, όπως μαθήματα ξένης γλώσσας, χορού, μουσικής και τέλος προγραμμάτων αθλητισμού, με όλες τις ευεργετικές μελλοντικές παραμέτρους, ακόμα και του προγραμματισμού της πιθανής επαγγελματικής αποκατάστασης.

Οι άτυχοι μαθητές του εναλλασσόμενου ωραρίου, αναμένουν καλύτερες ημέρες, όταν και εφόσον αποφασίσουμε εμείς οι μεγάλοι, που καθορίζουμε τις τύχες τους, αλλά παράλληλα, από έλλειψη της απαιτούμενης ευαισθησίας, δεν τους παρέχουμε ίσες ευκαιρίες μάθησης και αγωγής.

Το βασικό εννιάχρονο ολοήμερο σχολειό, που αποτελεί άμεσο και βραχυπρόθεσμο στόχο της Πολιτείας, θα δώσει την ευκαιρία στο παιδί, να εκφράσει και να φανερώσει κάθε εσωτερική του δεξιότητα, κλίση και ροπή και κοντολογίς θα το βοηθήσει πιο υπεύθυνα στην ολοκλήρωσή του, σαν άτομο του συνόλου, αλλά δίνοντάς του παράλληλα εφόδια και σωστή κατάρτιση για την επαγγελματική του αποκατάσταση.

Σαλαμίνα 20 Γενάρη 89

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ – ΗΜΕΡΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

«Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν ποτέ να αγοραστούν, να πουληθούν, ή και να δοθούν σαν ένα ...πακέτο μπισκότα!

Πρέπει να ανήκουν αυτόματα στον καθένα».

«Μαμά είσαι άδικη!»

Μπορείς να εξηγήσεις σ' ένα μικρό παιδί ποιο είναι το σωστό, ποιο το δίκαιο; Μπορείς να το πείσεις ότι εκείνο πρέπει να φέρεται έτσι ή αλλιώς όταν βλέπει γύρω του με τα πανέξυπνα παιδικά ματάκια, τόση αδικία;

Κείμενο που στοχεύει στην επιμόρφωση των παιδιών στο θέμα των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ξεκινά έτσι:

«Όλοι πιστεύουμε πως ξέρουμε σωστά να κρίνουμε τι είναι δίκαιο και τι όχι. Δίκαιο σημαίνει τίμιο και σωστό, να δίνεις σε όλους τις ίδιες ευκαιρίες, να φέρεσαι ισότιμα στους ανθρώπους, σύμφωνα με τους κανόνες που υπάρχουν, αν υπάρχουν. Η ζωή θα ήταν δίκαιη αν είχαμε όλοι τις ίδιες ευκαιρίες. Αν ο καθένας είχε αρκετό και καθαρό νερό, αν το κάθε παιδί μπορούσε να πηγαίνει σχολείο. Αν όλοι φέρονταν σε όλους ισότιμα, ανεξάρτητα από το χρώμα της επιδερμίδας, το φύλλο και τη δραστησία του καθενός. Αν ο καθένας μπορούσε να μιλήσει και να μοιραστεί τις ιδέες του, να ψηφίζει ελεύθερα... Όμως η ζωή δεν είναι δίκαιη! Πολλοί άνθρωποι στερούνται αυτά τα δικαιώματα».

Το ότι η ζωή είναι περίπλοκη όπως εξάλλου και η ίδια η ανθρώπινη φύση, το ξέρουμε. Εκείνο που πρέπει τα παιδιά μας να μάθουν, και μετά από αυτά και τα παιδιά εκείνων και έπεται συνέχεια, είναι ότι πρωταρχικές αξίες του πολιτισμού γίνονται στάχτη μπροστά και στην πιο μικρή έστω καταπίεση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Στις 10 Δεκεμβρίου που γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων αλλά και τις υπόλοιπες 364 ημέρες του χρόνου όλοι οφείλουμε να συνειδητοποιούμε πως εκτός από την προάσπιση των δικαιωμάτων μας οφείλουμε να μεταδίδουμε στον καθένα, ανεξάρτητα από ηλικία σε μικρούς και μεγάλους, την ουσία των Δικαιωμάτων αυτών, τόσο με την συμπεριφορά όσο και με τα λόγια και τις πράξεις μας.

Η ιστορία διδάσκει πως οι ανθρώπινες ανάγκες και οι φόβοι μένουν αναλλοίωτοι διαμέσου των αιώνων. Η ανάγκη για σεβασμό και αξιοπρέπεια, για αγάπη και ευτυχία, για τροφή και στέγη, ο φόβος του πόνου και της μο-

ναξιάς, της καταστροφής και του θανάτου γεννιούνται μαζί με τον άνθρωπο. Και το μόνο ίσως πράγμα που θα μπορούσε να ικανοποιήσει κάθε ανθρώπινο ον, είναι η πεποίθηση της προσωπικής του ασφάλισης και του σεβασμού και της αξιοπρέπειάς τους.

Χρυσάνθη Σωτηροπούλου

Θέλω να φωνάζω,
και να φωνάζω δυνατά.
Παναθρώπινα, παγκόσμια!
Γιατί η πίστη μου στο Θεό
κι η αγάπη μου στον άνθρωπο,
είναι τιτάνιες.
Κι έτσι τιτάνια,
βγαίνει κι η κραυγή μου.
για να προστατέψω
τους αδικημένους αδελφούς μου,
σε κάθε γωνιά της γης,
και τα λογής-λογής παιδιά,

που κάθε μέρα
πεθαίνουνε,
χωρίς,
να νοιάζουμε απ' τους αντίμαχους,
ποιος έχει δίκαιο!

Α πόσο άθλια γέννηκε η ζωή
κάτω από τον λαμπερό τον ήλιο
και πόσο σπάνιος,
Θεέ μου,
ο ανθρωπισμός.

ΘΑΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ έγινε στις 9 Φεβρουαρίου 1989 ημέρα Παρασκευύ στο κοσμικό κέντρο (Μπάμπης» στην Κηφισιά η ετήσια χοροεσπερίδα της Αδελφότητας. Το αξιοσημείωτο της βραδιάς ο χορός των μικρών παιδιών και η υπόσχεσή τους: «άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες». Και του χρόνου λοιπόν με υγεία.

Επίσης στις 5 Μαρτίου 1989 ημέρα Κυριακή έγινε η κοπή της γενέθλιας τούρτας της Αδελφότητας για τα 30 χρόνια. Με το καλό λοιπόν και στα εκατό. (Περισσότερα για την εκδήλωση αυτή σε άλλες σελίδες).

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

• Του Γρωτοδίκη ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ ΖΟΥΚΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

• ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Η λύση του γάμου γίνεται είτε αναγκαστικά με το θάνατο του άλλου συζύγου είτε με το διαζύγιο.

Διαζύγιο καλείται η λύση του γάμου των συζύγων ενόσω ζουν με δικαστική απόφαση.

Από τις πιο σημαντικές μεταρρυθμίσεις του νέου Νόμου είναι ασφαλώς αυτή που αφορά το διαζύγιο γενικά.

Καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει το διαζύγιο όταν οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν κλονισθεί τόσο ισχυρά, από λόγο που αφορά το πρόσωπο του εναγομένου ή και των δύο συζύγων, ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης να είναι αφόρητη για τον ενάγοντα. Εφόσον ο εναγόμενος δεν αποδεικνύει το αντίθετο ο κλονισμός τεκμαίρεται σε περίπτωση διγαμίας ή μοιχείας του, εγκατάλειψης του ενάγοντα ή επιβουλής της ζωής του από τον εναγόμενο. Εφόσον οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση συνεχώς από τέσσερα τουλάχιστον χρόνια, ο κλονισμός τεκμαίρεται αμάχητα και το διαζύγιο μπορεί να ζητηθεί, έστω και αν

ο λόγος του κλονισμού αφορά το πρόσωπο του ενάγοντα. Η συμπλήρωση του χρόνου διάστασης δεν εμποδίζεται από μικρές διακοπές που έγιναν ως προσπάθεια αποκατάστασης των σχέσεων ανάμεσα στους συζύγους.

Καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει το διαζύγιο, όταν ο άλλος έχει κηρυχθεί σε αφάνεια.

Όταν οι σύζυγοι συμφωνούν για το διαζύγιο, μπορούν να το ζητήσουν με κοινή αίτησή τους (συναϊνετικό διαζύγιο). Για να εκδοθεί συναινετικό διαζύγιο πρέπει ο γάμος να έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα χρόνο πριν από την κατάθεση της αίτησης και η συμφωνία των συζύγων να δηλωθεί στο δικαστήριο αυτοπροσώπως ή με ειδικό πληρεξούσιο σε δύο συνεδριάσεις που να απέχουν μεταξύ τους έξι τουλάχιστον μήνες. Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα για να εκδοθεί συναινετικό διαζύγιο πρέπει να προσκομίζεται έγγραφη συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζει την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά.

Δύο είναι κατά τη νέα ρύθμιση κυρίως οι λόγοι διαζυγίου. Πρώτος ο αντικειμενικός κλονισμός της έγγαμης σχέσης. Και δεύτερος λόγος το

συναινετικό διαζύγιο. Προϋποθέσεις του ισχυρού κλονισμού είναι: α) λόγος ικανός να προκαλέσει ισχυρό κλονισμό, β) ο λόγος αυτός να καθιστά αφόρητη την εξακολούθηση της συμβίωσης για τον ενάγοντα και γ) ο λόγος του κλονισμού να αφορά το πρόσωπο του εναγομένου ή και των δύο συζύγων, χωρίς να εξετάζεται αν είναι υπαίτιος ή αναίτιος. Οι παλαιοί λόγοι διαζυγίου, διγαμία - μοιχεία - εγκατάλειψη και επιβουλή της ζωής, αποτελούν μαχητά τεκμήρια ισχυρού κλονισμού. Δηλαδή αρκεί να αποδειχθεί το σχετικό γεγονός από τον ενάγοντα. Ο εναγόμενος οφείλει να αποδείξει ότι αυτά δεν επέφεραν ισχυρό κλονισμό.. Λύση πολύ σωστή.

Η τετραετής διάσταση διασκευάζεται ως αμάχητο τεκμήριο ισχυρού κλονισμού. Αυτή καλύπτει όλες τις περιπτώσεις του αντικειμενικού κλονισμού και επειδή είναι ευκολότερο να αποδειχθεί γίνεται ευρύτερη χρήση της.

Το συναινετικό διαζύγιο με την μορφή της συμπαιγνίας ήταν αρκετά διαδεδομένο στον τόπο μας, όπως και διεθνώς. Ήδη επεκτείνεται από χώρα σε χώρα η νομοθετική ρύθμιση που επιτρέπει αμέσως ή εμμέσως την κατά συναίνεση λύση του γάμου. Με την εισαγωγή στη χώρα μας του συναινετικού διαζυγίου, τούτο πρέπει να αποτελέσει και αποτελεί ήδη το συχνότερο τρόπο λύσεως γάμων, αφού όπως φαίνεται τα περισσότερα διαζύγια εξεδίδονταν ανέκαθεν με συμπαιγνία.

Βάση του συναινετικού διαζυγίου

είναι το γεγονός ότι η απόφαση των συζύγων να λύσουν το γάμο τους δημιουργεί τη βεβαιότητα πως ο γάμος αυτός έχει οριστικά κλονιστεί. Βασική προϋπόθεση είναι η θέληση των συζύγων να είναι ώριμη, σοβαρή και σταθερή, όπως επίσης ελεύθερη και ανεπηρέαστη. Η απόφαση των συζύγων πρέπει να είναι ώριμη, δηλαδή ο γάμος να έχει δοκιμασθεί και αποτύχει. Για το σκοπό αυτό ο Νόμος ορίζει ετήσια διάρκεια του γάμου, ώστε να ληφθεί η σχετική απόφαση. Η σταθερότητα στην απόφαση διαπιστώνεται με την επανάληψή της στο δικαστήριο μετά έξι μήνες. Τρίτη και τελευταία προϋπόθεση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου είναι, εφόσον υπάρχουν ανήλικα τέκνα, η συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζουν την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά.

● ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Εφόσον ο ένας από τους πρώην συζύγους δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη διατροφή του από τα εισοδήματά του ή από την περιουσία του, δικαιούται να ζητήσει διατροφή από τον άλλο στις εξής περιπτώσεις: 1) Εάν κατά την έκδοση του διαζυγίου ή κατά το τέλος των χρονικών περιόδων που προβλέπονται στις επόμενες περιπτώσεις βρίσκεται σε ηλικία ή σε κατάσταση υγείας που δεν επιτρέπει να αναγκαστεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος, ώστε να εξασφαλίσει από αυτό τη διατροφή του. 2) Εάν έ-

χει την επιμέλεια ανηλίκου τέκνου και γι' αυτό το λόγο εμποδίζεται στην άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος. 3) Εάν δεν βρίσκει σταθερή κατάλληλη εργασία ή χρειάζεται κάποια επαγγελματική εκπαίδευση. Και στις δύο αυτές τις περιπτώσεις δικαιούται να ζητήσει διατροφή για ένα διάστημα που δεν μπορεί να ξεπεράσει τα τρία χρόνια από την έκδοση του διαζυγίου και 4 σε κάθε άλλη περίπτωση όπου η επιδίκαση διατροφής κατά την έκδοση του διαζυγίου επιβάλλεται από λόγους επιείκειας.

Βασική προϋπόθεση για να ζητήσει διατροφή ο ένας από τους πρώην συζύγους είναι η αδυναμία του να εξασφαλίσει τη διατροφή του από τα εισοδήματά του ή από την περιουσία του. Και επί πλέον να συντρέχει και μία από τις πιο πάνω τέσσερες περιπτώσεις.

Η διατροφή προκαταβάλλεται σε χρήμα κάθε μήνα. Η διατροφή μπορεί να καταβληθεί και εφάπαξ, αν οι πρώην σύζυγοι συμφωνούν σ' αυτό εγγράφως ή με απόφαση του δικαστηρίου αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι. Η διατροφή μπορεί να αποκλειστεί ή να περιοριστεί αν αυτό επιβάλλεται από σπουδαίους λόγους. Ιδίως αν ο γάμος είχε μικρή χρονική διάρκεια ή αν ο δικαιούχος είναι υπαίτιος του διαζυγίου του ή προκάλεσε εκούσια (με τη θέλησή του) την απορία του. Το δικαίωμα της διατροφής παύει αν ο δικαιούχος ξαναπαντρευτεί ή αν συζεί μόνιμα με κάποιον άλλο σε ελεύθερη ένωση. Το δικαίωμα της διατροφής δεν παύει με το θάνατο του

υποχρέου, παύει όμως με το θάνατο του δικαιούχου. Τέλος ο καθένας από τους πρώην συζύγους είναι υποχρεωμένος να δίνει στον άλλο ακριβείς πληροφορίες για την περιουσία του και τα εισοδήματά του, εφόσον είναι χρήσιμες για τον καθορισμό του ύψους της διατροφής. Με αίτηση ενός από τους πρώην συζύγους, που διαβιβάζεται μέσω του αρμόδιου εισαγγελέα, ο εργοδότης, η αρμόδια υπηρεσία και ο αρμόδιος οικονομικός έφορος είναι υποχρεωμένοι να δίνουν κάθε χρήσιμη πληροφορία για την περιουσιακή κατάσταση του άλλου συζύγου και προπάντων για τα εισοδήματά του.

● ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ανιόντες και κατιόντες έχουν αμοιβαία υποχρέωση διατροφής. Η αμοιβαία αυτή υποχρέωση προς διατροφή ανάμεσα στους ανιόντες (γονείς - παππούδες - τέκνα - εγγόνια) πηγάζει από το Νόμο και στηρίζεται στο δεσμό εξ αίματος που υπάρχει μεταξύ τους.

— Όροι διατροφής:

Δικαίωμα διατροφής έχει μόνο όποιος δεν μπορεί να διατρέφει τον εαυτό του από την περιουσία του ή από εργασία κατάλληλη για την ηλικία του, την κατάσταση της υγείας του και τις λοιπές βιοτικές του συνθήκες ενόψει και των τυχόν αναγκών της εκπαίδευσής του. Το ανήλικο τέκνο και αν ακόμη έχει περιουσία, έχει δικαίωμα διατροφής από τους γονείς

του, εφόσον τα εισοδήματα της περιουσίας του ή το προϊόν της εργασίας του δεν αρκούν για τη διατροφή του.

Δεν έχει υποχρέωση διατροφής εκείνος που, ενόψει και των λοιπών υποχρεώσεών του, δεν είναι σε θέση να τη δώσει χωρίς να διακινδυνεύσει η δική του διατροφή. Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει, όταν πρόκειται για τη διατροφή ανηλίκου τέκνου από το γονέα του, εκτός αν αυτό (τέκνο) μπορεί να στραφεί εναντίον άλλου υποχρέου ή αν μπορεί να διατραφεί από την περιουσία του.

Για να γεννηθεί η υποχρέωση προς διατροφή απαιτούνται ορισμένες προϋποθέσεις, ήτοι η απορία του δικαιούχου της διατροφής και η ευπορία του υπόχρεου. Εξαιρέση υπάρχει μόνο στο ανήλικο τέκνο, το οποίο και αν έχει περιουσία δεν υποχρεούται να ξοδέψει αυτή, αλλά δικαιούται διατροφής από τους γονείς του, εφόσον τα εισοδήματα από την περιουσία του ή το προϊόν από την εργασία του δεν αρκούν για τη διατροφή του.

— Σειρά των υποχρέων:

Υποχρέωση διατροφής έχουν πρώτα οι κατιόντες, κατά τη σειρά που καλούνται στην εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή και ο καθένας τους ανάλογα με την κληρονομική του μερίδα. Αν δεν υπάρχουν κατιόντες, υποχρέωση διατροφής έχουν οι πλησιέστεροι ανιόντες, που ενέχονται σε ίσα μέρη αν είναι περισσότεροι στον ίδιο βαθμό. Οι γονείς έχουν υποχρέωση να διατρέφουν το τέκνο τους από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυ-

νάμεις του. Αν ένας από τους ανιόντες ή τους κατιόντες δεν είναι σε θέση να δώσει διατροφή, η υποχρέωση βαρύνει εκείνον που είναι υπόχρεος ύπερα από αυτόν. Όταν το πρόσωπο είναι έγγαμο, η υποχρέωση των κατιόντων του να το διατρέφουν υπάρχει μόνο αν ο σύζυγός του, ενόψει των λοιπών υποχρεώσεών του, δεν είναι σε θέση να του παρέχει την οφειλόμενη διατροφή χωρίς να κινδυνεύει η δική του διατροφή ή αν, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η δικαστική επιδίωξη εναντίον του στην ημεδαπή.

Κατά πρώτο λόγο υπόχρεοι για τη διατροφή κάποιου προσώπου είναι οι κατιόντες σύμφωνα με τη σειρά που καλούνται ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι και ο καθένας ανάλογα με την κληρονομική του μερίδα.

Αν δεν υπάρχουν κατιόντες (γιος, εγγονός) υπόχρεοι προς διατροφή είναι οι πλησιέστεροι ανιόντες (γονείς - παππούδες). Πάντως οι γονείς είναι υπόχρεοι να διατρέφουν το τέκνο τους από κοινού και μάλιστα ο καθένας τους ανάλογα με τις δυνάμεις του.

— Σειρά των δικαιούχων:

Όταν αυτοί που έχουν δικαίωμα διατροφής απέναντι σε ορισμένο πρόσωπο είναι περισσότεροι και ο υπόχρεος δεν επαρκεί να τη δώσει σε όλους, προτεραιότητα έχουν οι κατιόντες (τέκνα, εγγόνια) κατά τη σειρά της εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής. Αν οι περισσότεροι δικαιούχοι είναι ανιόντες (γονείς - παππούδες), έχουν προτεραιότητα οι πλησιέστεροι.

Ο σύζυγος ως προς το δικαίωμα διατροφής συμπορεύεται με τους ανήλικους κατιόντες και προηγείται από τους λοιπούς κατιόντες ή άλλους συγγενείς. Το ίδιο ισχύει και για το διαζευγμένο, εφόσον αυτός έχει δικαίωμα διατροφής.

Όταν είναι περισσότεροι οι δικαιούχοι διατροφής τότε προηγούνται οι κατιόντες κατά τη σειρά της εξ αδιαθέτου διαδοχής. Έτσι τα τέκνα προηγούνται από το εγγόνια. Με τους ανήλικους κατιόντες (τέκνα ή εγγόνια) συμπορεύεται και ο σύζυγος (άνδρας ή γυναίκα). Μάλιστα ο σύζυγος προηγείται από τους ενήλικους κατιόντες και τους υπόλοιπους συγγενείς. Το ίδιο δε ισχύει και για το διαζευγμένο, εφόσον δικαιούται διατροφής.

— Μέτρο και περιεχόμενο της διατροφής:

Το μέτρο της διατροφής προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής του. Η διατροφή περιλαμβάνει όλα όσα είναι αναγκαία για τη συντήρηση του δικαιούχου και επί πλέον τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευσή του.

Σημαντική είναι η πιο πάνω διάταξη με την οποία προσδιορίζεται το μέτρο και το περιεχόμενο της διατροφής. Η διάταξη αυτή είναι νέα και τέθηκε με το Νόμο 1.329/1983. Κατά την παλαιά διάταξη «η κοινωνική θέση του δικαιούχου» ήταν το

προσδιοριστικό στοιχείο του μέτρου της διατροφής. Στοιχείο ξεπερασμένο που δεν δημιουργούσε ορισμένα θεωρητικά προβλήματα, αφού ουσιαστικά το ύψος της διατροφής καθοριζόταν στην πράξη από το περιεχόμενο και της δυνατότητες του υπόχρεου. Το στοιχείο αυτό με το νέο Νόμο αντιμετωπίστηκε από «τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής του».

Η διατροφή περιλαμβάνει όλα όσα είναι αναγκαία για τη συντήρηση του δικαιούχου, ήτοι τα έξοδα για κατοικία, τροφή, ενδυμασία, ιατρική περίθαλψη, τα έξοδα κοινωνικής παράστασης και ψυχαγωγίας κ.λ.π. Επίσης περιλαμβάνει και τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική εκπαίδευση του δικαιούχου.

Εάν από τότε που εκδόθηκε η απόφαση που προσδιορίζει τη διατροφή, μεταβλήθηκαν οι όροι της διατροφής, το δικαστήριο μπορεί να μεταρρυθμίσει την απόφασή του και να διατάξει την παύση της διατροφής.

— Ελαττωματική διατροφή:

Οι κατιόντες (τέκνα, εγγόνια) και οι ανιόντες (γονείς, παπούδες) δικαιούνται μόνο τη στοιχειώδη διατροφή, που περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρηση, αν υπέπεσαν απέναντι στον υπόχρεο σε παράπτωμα που δικαιολογεί την αποκλήρωσή τους.

Η ελαττωμένη αυτή διατροφή δεν προσδιορίζεται από τις ανάγκες του δικαιούχου, αλλά περιλαμβάνει

μόνο τα έξοδα που είναι απλύτως αναγκαία για τη συντήρηση του δικαιούχου. Καταβάλλεται στο δικαιούχο κατιόντα ή ανιόντα, ο οποίος έχει υποπέσει απέναντι στον υπόχρεο σε παράπτωμα που δικαιολογεί την αποκλήρωση.

Τέτοια παραπτώματα είναι:

Σχετικά με τον κατιόντα: 1) Όταν αυτός επιβουλεύθηκε τη ζωή του υπόχρεου, του συζύγου ή άλλου κατιόντα αυτού, 2) προκάλεσε με πρόθεση σωματικές κακώσεις στον υπόχρεο ή στο σύζυγό του, από τον οποίο κατάγεται ο κατιών, 3) έγινε ένοχος κακουργήματος ή σοβαρού πλημμελήματος με πρόθεση κατά του υπόχρεου ή του συζύγου του και 4) ζει βίο άτιμο ή ανήθικο, παρά τη θέληση του υπόχρεου.

Σχετικά με τον ανιόντα είναι τα πιο πάνω παραπτώματα με αριθμούς 1 και 3.

Η διατροφή προκαταβάλλεται σε χρήμα κάθε μήνα. Αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει στον υπόχρεο την καταβολή με άλλο τρόπο. Οι γονείς που οφείλουν διατροφή σε ανήλικο άγαμο τέκνο τους έχουν δικαίωμα να ορίσουν τον τρόπο και τα χρονικά διαστήματα που θα προκαταβάλλεται η διατροφή. Αν το ζητήσει το τέκνο, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά, εφόσον συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι. Αυτό ισχύει μόνο για τους γονείς και μόνο για το άγαμο ανήλικο τέκνο και όχι για τα ενήλικα και παντρεμένα τέκνα και ούτε για τους άλλους κατιόντες.

Η αξίωση της διατροφής παύει με το θάνατο του δικαιούχου ή του υπόχρεου, εκτός αν αφορά παρελθόντα χρόνια ή δόσεις απαιτητές κατά το χρόνο του θανάτου.

— Διατροφή μεταξύ αδελφών:

Ο αδελφός ή η αδελφή μπορούν, αν το δικαστήριο το κρίνει εύλογο, να υποχρεωθούν να δίνουν διατροφή σε αδελφό ή αδελφή, αν αυτός που τη ζητεί αδυνατεί να διατρέφει τον εαυτό του για ιδιαίτερους λόγους και ιδίως εξαιτίας της ηλικίας του, βαριάς ασθένειας ή αναπηρίας. Η διατροφή περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη ζωή και επί πλέον τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευση.

Στη διατροφή μεταξύ των αδελφών ισχύουν οι εξής κανόνες:

α) Η διατροφή στον αδελφό ή στην αδελφή οφείλεται μόνο όταν αυτός που τη ζητεί δεν μπορεί να διατρέφει τον εαυτό του για ιδιαίτερους λόγους και ιδίως εξαιτίας της ηλικίας (π.χ. είναι υπερήλικας), βαριάς ασθένειας ή αναπηρίας.

β) Η υποχρέωση της διατροφής αδελφού ή αδελφής είναι δυννητική, ήτοι εξαρτάται από την εύλογη κρίση του δικαστηρίου.

γ) Η διατροφή είναι ελαττωμένη, ήτοι περιλαμβάνει μόνο τα απολύτως αναγκαία για τη ζωή και επί πλέον τα έξοδα της ανατροφής και της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Το δικαστήριο για το σχηματισμό

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αγαπητή εφημερίδα,

Σωστά τη λένε καταχνιά του χωρισμού την ώρα...

Η θεία μου, Λουκία Σκουτέρη, και τα εξαδέρφια μας, καθώς και οι γονείς μας, ευχαριστούμε για τα ωραία λόγια παρηγοριάς.

Ήταν καλός σύζυγος, πατέρας, αδελφός και αγαπητός θείος. Θα περάσει πολύς καιρός για να τον ξεχάσουμε.

Αφιερώνουμε τους στίχους αυτούς που μιλούν μόνοι τους το πόσο βαρύς και πικρός είναι ο παντοτεινός χωρισμός ενός αγαπημένου προσώπου.

Σας ευχαριστούμε και παρακαλούμε όπως δημοσιευθεί στην εφημερίδα του χωριού.

ΣΩΣΤΑ ΤΗ ΛΕΝΕ ΚΑΤΑΧΝΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σωστά τη λένε καταχνιά
κι αραχνιασμένη μπόρα
σαράκι που τρώει τα σωδικά
κι ανοίγ' αγιάτρευτη πληγή
του χωρισμού την ώρα!

της εύλογης κρίσης του θα λάβει υπόψη και τα τυχόν παραπτώματα του αδελφού.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Στο επόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο του Οικογενειακού δικαίου με τις σχέσεις γονέων και τέκνων.

Σε στέρησ' απ' τα μάτια μας
αγέρι μυρωμένο,
ξημέρωμα της άνοιξης
παιδί μου αγαπημένο.

Κι έγιν' ο πόνος τύραννος
και η υγεία φαρμάκι
κι ο ύπνος είναι βάλσαμο
μα μόνο για λιγάκι.

Η δύμησή σου πηγή αστείρευτη
στη σκέψη μου αναβλύζει
και η λάχτάρα να σε δώ,
σαν την ακοίμητη φωτιά,
το αίμα μου φλογίζει

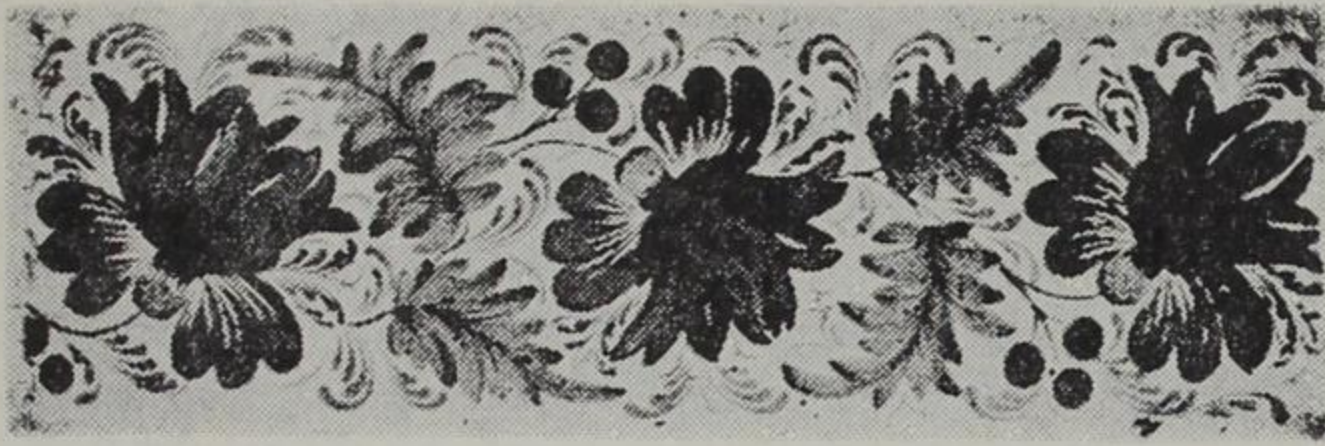
Απ' τις φωτογραφίες σου
στην έρμη μοναξιά,
άδικα ψάχνω για να βρω
λίγη παρηγοριά.

Και ας σε δείχνουν τόσο δα
μικρούλη να γελάς,
παιδάκι ας σε δείχνουνε
τη μπάλα να κλωτσάς
και σ' άλλες λεβεντονιό,
γλυκά να με κυττάς.

Εγώ ζητώ τ' αγκάλιασμα
απ' το χάδι της ματιάς σου,
τη μελωδία τη γλυκειά
που σκόρπαγ' η μιλιά σου
και τη ζεστή ανάσα σου
που 'διωχνε μακριά
κάθε σκία που φώλιαζε
στην αδελφή καρδιά!

Ευχαριστώ θερμά
Ελευθερία Ν. Χρονά

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΠΙΣΩ ...ΣΕ ΠΑΣΧΑ ΚΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥΣ

• Γράφει ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΝΑΒΟΣ

ΑΝ ΕΧΕΙΣ ρίζες και διατηρείς μνήμες, θυμάσαι και νοερά συχνοταξιδεύεις, αναπολώντας στο στρατσόχαρτο του οδοιπορικού σου. Κι όταν έρχονται μεγάλες γιορτές της χριστιανοσύνης παδιάζεσαι να ξεμπουκάρεις. Οι πόλεις μοιάζουν ναρκοπέδια, σαν να στενεύουν και κατεβάζεις τα ρολλά ν' ανηφορίσεις. Εκεί που γεννήθηκαν και γιγαντώθηκαν. Εκεί που γαλάζιος, ξάστερος παραμένει ο ουρανός στην απεραντωσύνη του. Στις αστείρευτες πηγές του φωτός και του οξυγόνου! Στις ανεξάντλητες δεξαμενές της φρεσκάδας και της ανανέωσης. Εκεί που όλα μένουν αμόλυντα τύαπ' το δηλητηρίασμα Ξενοφερτων προτύπων κι αντιγράφων. Εκεί που η αγνάντια του ματιού δεν δολώνει κι οι πνεύμονες αποδηκεύουν αέρα και δύναμη. Εκεί που οι μνήμες σε καθηλώνουν τσις παραδόσεις, στα ήδη κι

έδιμα κι η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ συντελείται σαν κλείσει ο κύκλος ... και σβήσει η πνοή σου. Μέχρι που λείπεις, που ταξιδεύεις, θα πονάς, θα θυμάσαι, θα συγκινείσαι και θα νοσταλγείς. Και σαν πλησιάζουν γιορτές ετοιμάζεσαι! Συλλογιέσαι και συγκρίνεις. Κείνα τα δίσεχτα, μαύρα και σκληρά χρόνια που η ζωή προχωρούσε κι η ερημιά, μόνιμη μαστιγα της υπαίθρου, μάτωνε τις καρδιές και σκότωνε το χαμόγελο. Ερημιά και φτώχεια! Εγκατάλειψη, πείνα και εξαθλίωση. Κι έλεγεσ' νάρθουν γιορτές. Κάτι ν' αλλάξει! Και να μπει στο τραπέζι να ανάψει ο φούρνος για κάποια κολούρια, λίγο ζυμωτό ψωμί. Να λαδωθούν τα έντερα από κάποιο αρνί ή κατσίκι που βόσκαγες, από κάποια κόττα που θα γένναγε για να πουλάς τ' αυγά της. Να στείλει κάτι κι ο ταξιδιώτης πατέρας ή μεγάλος α-

δερφός. Να σου ράψουν ή να σου πλέξουν κάτι. Ή σε λούσουν στο λειένι ή στην κουπάνα με νερό βρασμένο στη στάχτη. Κι αν υπήρχε κάποιο μικρό κομπόδεμα κι αυτό θα ήταν, θα προορίζονταν για τις γιορτές. Θα χαλιότανε, θα ξεοδεύονταν τότε για να σημαδέψουν, να ξεχωρίσουν οι μέρες. Οι υπολογισμοί είχαν γίνει σε λεπτομέρεις. Οι παραγγελίες είχαν καταγραφεί. Ξεκινούσαν αντάμα πολλοί πριν χαράξει η αυγή. Κάποιοι και με τα μουλάρια ή τα γαϊδούρια —κανταραδίκια— για να πάνε στην Κόνιτσα, να ψωνίσουν. Κάποιοι φτάνανε μέχρι τα Γιάννινα για καλύτερες τιμές.. Ποδαράτοι και φορτωμένοι. Τα δύο πόδια κουμαντάρωνταν καλύτερα απ' τα τέσσερα του ζώου πούθελε κι αυτό να φάει και σταύλο να πλαγιάσει. Και κατηφόριζαν απ' όλα τα γύρω χωριά στην Κόνιτσα, τις ίδιες μέρες για τα ίδια ψώνια, τα γιορτινά. Και δεν υπήρχαν δρόμοι με τη σημερινή μορφή κι εξέλιξη. Στράτες και μονοπάτια που επαύξαιναν την ταλαιπωρία. Επικίνδυνα και για κατσίκες. Προχωρούσαν ένας-ένας και σχημάτιζαν φάλαγγα, ανάμικτη με ζώα, που, ή τα τραβούσες από το καπίστρι ή ήσουν καθάλλα και τάρνερνες με τα πόδια. Στις στροφές των ρεματιών σ' έπιανε ίλιγγος γιατί κάτω απ' τα πόδια σου κρέμονταν σκέμνια άγρια, έχασκε η άβέσσος να σε καταπιεί. Να σε μαζέψει ο Βαθύλακος ή ο Σαραντάπορος και να σε ξεβράσει για τα όρνια ή τα σκυλόψαρα της Αλβανίας. Μέχρι την Κόνιτσα τα χάνια που βράζανε φασολάδα. Κι όταν, τέτοιες μέρες, αυγά-

τυνε η πελατεία τους, απ' το πολύ νερό στον τεντζερέ χάνονταν τα φασόλια. Κι όλοι ξέρανε: «Καλαμπάλικι στο χάνι, νερό στα φασόλια». Κι έτρωγες και κοιμόσουν εκεί. Δίπλα με τα ζώα γιατί απέξω ούρλιαζαν οι λύκοι και τα τσακάλια. Πατείς με πατώ σε. Κι απ' τα χνώτα και τις βουνιές των ζώων ζέσταινε περισσότερο ο χώρος. Μήτε κρεβάτια, στρώτα, μήτε ψάθα. Στο χώμα και στ' άχυρα μ' ό,τι φορούσες και σκέπασμα κάποια κάπα, ταλαγάνι, σάϊσμα ή αντίσκηνο. Μετά τους Ιταλούς εμφανίστηκαν οι κουβέρτες από λάφυρα ή που αντάλλασσαν οι αιχμάλωτοι μ' ένα κομμάτι ψωμί πριν κι αυτό λείψει απ' όλους και φτάσουμε ζητιάνοι μέχρι την Κορυτσά.

Κι όταν επέστρεφαν απ' τα ψώνια της Κόνιτσας και μπαίναμε στη Μεγάλη Εβδομάδα κάποια για να ασφαλιστούν και να εξασφαλιστούν κλειδώνονταν στα νυφικά σεντούκια των μαννάδων. Όλα έπρεπε να εντυπωσιάσου, να προκαλέσουν χαρά, εκπλήξεις και βασικά να ΤΟΝΙΣΟΥΝ, να δώσουν χρώμα κι ατμόσφαιρα γιορτής.τ

Το Πάσχα εκστασίαζε. Επισκίαζε κάθε άλλη γιορτή κι η φαντασία των παιδιών οργίαζε, αφηνίαζε. Θα Θα φορούσαν κάτι γιορτινό. Κι αν δεν ήταν καινούργιο, θάταν μπαλωμένο και πλυμένο. Και τα κορίτσια αλλοιώτικα θα χτενίζονταν και θα στολίζονταν. Με τη χωρίστρα στη μέση, τις μακρές χοντρές πλεξούδες, τα μεταξένια κορδελάκια με τους φιόγκους στις άκρες. Με κάποια μίστρια (χάν-

τρεις) μπιλιτζίκια για βραχιόλια, ένα λουσάτο μαντήλι, μια κεντητή ποδιά. Κάτι που να έλκει, να συναρπάζει, να προκαλεί βλέμματα και να σαϊτεύει ταίρι. Κάτι απ' τη δηλυκότητα, τη χάρη και την ομορφιά της πλαστουργιάς ζωής. Τα παντρολογήματα μπαίνανε στην ημερήσια διάταξη. Το Πάσχα τάχει όλα. Πάντα γιορτή στην καρδιά της Άνοιξης. Ανασταίνεται η πλάση, ανοίγουν τα μπουμπούκια, ευωδιάζουν τα λουλούδια, ζευγαρώνουν τα πουλιά κι οι άνθρωποι ξεμουδιάζουν και πλάθουν όνειρα κι ελπίδες. Το Πάσχα για τα παιδιά αποτελούσε πάντα δικαίωση χρυσού τους ονείρου. Όχι γιατί σταματούσαν οι σκοτούρες απ' το σχολείο —όταν κι αυτό λειτουργούσε— αλλά γιατί ήταν τρεις μέρες γιορτή, τρεις μέρες τραπέζωματα με διαφορετικά φαγητά. Την πρώτη μέρα θα τρώγανε στα σπίτια τους. Τη δεύτερη θα ταπαιρνε η νουνά και θα τα «φίλευε» σπίτι της. Την τρίτη μέρα θα τάπαιρνε η γιαγιά απ' τη μάννα τους. Κι οι νουνές κι οι γιαγιές θα φτιάχνανε ό,τι καλύτερο είχαν για να περιποιηθούν και να ευχαριστήσουν περισσότερο βαφτιστήρια κι εγγόνια τους. Στο τέλος θα τους δίνανε και κανένα «λεφτό» αλλά απαραίτητα το κόκκινο αυγό. Και πήγαινα πιασμένα χέρι - χέρι κι αντάμωναν μ' όσα άλλα είχε βαφτίσει η νουνά ή ο νουνός τους ή με τα ξαδέρφια τους. Και τρώγανε - τρώγανε «του πουλιού το γάλα» όπως θαρρούσανε. Και το θυμόταν και το νοσταλγούσαν ως το επόμενο Πάσχα. Κι ήταν και για τις νουνές και για τις

γιαγιές μέρες τρανή εχαράς, οι μέρες αυτές. Μια φορά το χρόνο. Κάθε Πάσχα.. Κανείς δεν μπορεί να μετρήσει την αγάπη, μήτε να την καθρεφτίσει. Όποια μορφή αγάπης. Και το Πάσχα είναι γορτή αγάπης.. Πάντα εκδηλώνονταν χιλιότροπα αυτό το συναίσθημα. «Πες τε Χριστός Ανέστη, εχθροί και φίλοι» που λέει κι ο ποιητής. Κι όλοι τα λέγανε και σταυροφιλιότανε.

Το 1955 Μεγάλη Παρασκευή βρέθηκα στο Κεράσοβο. Κι ο ξένος κάνει μπαμ από μακρυά. Χαιρετήθηκα με λίγους τότε γνωστούς, στραβοκοίταξαν κάποιοι, σιγοψιθυρίζοντας κάτι τόμαθαν κι οι χωροφύλακες και με κάλεσαν στο τμήμα για «γνωριμία» και συστάσεις. Όταν ξαναβγήκα στην πλατεία είχε σουρουπώσει κι έπεφτε ψύχρα. Η καμπάνα εξακολουθούσε να χτυπά πένθιμα και σε μαχαίρωνε. Ευτυχώς υπήρχε κι ο Σδούκος μ' ένα μικρό μαγαζάκι τότε που με 5 δρχ. κοιμόσουν χωρίς να βάζεις σε δύσκολη θέση ή σε μπελάδες κανέναν ή να κινδυνεύεις να περιπλανιέσαι νυχτιάτικα. Όλα τότε «τάσκιαζε η φοβέρα...».

Τα σπίτια είχαν αδειάσει. Όλο το χωριό είχε κατακλύσει την εκκλησία Μέσα κι έξω. Όλοι με τα καλά τους. Ασάλευτοι προσκυνητές. Με γραβάτες και κουστουμιές, με στρατιωτικά αμπέχωνα και γλαίνες. Όλοι αντάμα.

Οι καμπάνες που ρυθμικά χτυπούσαν πένθιμα κι οι μαυροφορεμένες γυναίκες σε συγκλόνιζαν με πίκρα και πόνο.

Τα μαύρα τσεμπέρια και σε κοριτσόπουλα μοιάζανε μ' ένα απέραντο πέπλο θανατικού πούχε πέσει σ' όλο το χωριό και πλάκωνε την καρδιά σου! Μ' αναμμένο κεριό όπως όλοι ακολούθησα την περιφορά του Επιτάφιου. Κάποιες κοπέλλες κλαίγανε λες και η Σταύρωση και η θανάτωση του Χριστού γινότανε κείνη τη στιγμή. Σε κείνον τον «Επιτάφιο θρήνο» που ανοιχτές παρέμειναν οι πληγές, σ' όλους και εκατέρωθεν, απ' τον εμφύλιο αλληλοσπαραγμό, που άγνωστοι παραμένουν οι τάφοι για τους νεκρούς τους, σε διαπερνούσαν συγκινησιακά οι ψαλμωδίες που δύσκολα συγκρατούσες τα δάκρυα! Αισθανόσουν πως για πολλούς που εκκλησιάζονταν και για χιλιάδες άλλους σ' όλη την Επικράτεια όχι απλώς δεν είχε τελειώσει ο δικός τους Γολγοθάς αλλά γίνονταν πιο τραχύς και μαρτυρικός. Για κάποια ορφανά που τά 'βλεπα δίπλα μας ο Γολγοθάς και η σταύρωσή τους είχε αρχίσει απ' την κοιλιά της μάννας τους, χωρίς να γνωρίσουν πατέρα. Κι αναρωτιόσουν πώς και πότε θα κάνουν κι αυτά Ανάσταση...

Σ' εντυπωσίαζε ο στολισμός του Επιταφίου. Έργο βασικά των κοριτσιών Σκέτο κέντημα υπομονής και δεξιοτεχνίας. Μελίσσι τότε τα παιδιά στο σχολείο. Είχαν βγει απ' τα χαράματα στους κήπους και στις ρεματιές, στα ξέφωτα και στα λειβάδια και δεν είχαν αφήσει λουλούδι για λουλούδι. Κείνος ο Επιτάφιος έπαιρνε άλλες διαστάσεις. Ξέφευγε απ' την

καθιερωμένη τελετουργία. Μεταβάλλονταν σε κηδεία γενικού πένθους. Συμβόλιζε το θρήνο, το προσκύνημα κάθε οικογένειας στο δικό της νεκρό: πατέρα, μάνα, γιο ή θυγατέρα, αδερφό ή αδερφή που πρόσφατα είχε χάσει κι ακόμη στους τάφους δεν είχαν πάει ένα λουλούδι, ένα κεριό ν' ανάψουν.

Όταν τελείωσε η λειτουργία όλοι ως εξαγνισμένο κι απαλλαγμένοι από πάθη και μίσση δίναν τα χέρια μεταξύ τους κι αλληλοεύχονταν «Καλή Ανάσταση». Ήταν και σαν μήνυμα ελπίδας. Απ' το σφίξιμο των χεριών θα χτίζονταν ένας καλύτερος κόσμος ως και για λίγη ανάπαυση των νεκρών τους. Μ' αναμμένα κεριά ή φακούς όλο το εκκλησίασμα σκόρπισε και μοιράστηκε στα σπίτια του. Ακόμη δεν είχε φτάσει το ηλεκτρικό ρεύμα και τ' αναμμένα κεριά μοιάζαν πυρολαμπίδες που χάνονταν σιγά-σιγά.

Το Μεγάλο Σάβατο που έφυγα, οι μάννες πήγαιναν τα παιδιά τους να προσκυνήσουν τον Επιτάφιο κι οι άντρες σφάζανε τ' αρνιά κι ετοίμαζαν τις σούβλες. Κρασιά υπήρχαν όφθονα και καλά. Αυγά για να τσουγκρίσουν είχαν βάψει όλοι και τα χέρια θα ανταμώνανε για το «Χριστός Ανέστη» για χίλιες ευχές για τη χαρά και τη ΖΩΗ, για την ΕΙΡΗΝΗ και την Ευτυχία. Ο Φίλιππος κι η κομπανία, με τ' αδέρφια τους, ήταν έτοιμοι για να ξεδιπλωθεί τρανός χορός στην πλατεία.

ΤΑ 35 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στις 6 Μαρτίου στο Πολεμικό Μουσείο γιορτάστηκαν τα 35 χρόνια της αιμοδοσίας στην Ελλάδα.

Σαν πρόεδρος της Αδελφότητας βρέθηκα και εγώ στην γεμάτη από κόσμο αίδουσα. Κόσμος πολύς. Επιστήμονες και απλοί άνθρωποι.

Τα λόγια απλά και κατανοητά. Όταν βρίσκεσαι μέσα σε μια τέτοια συγκέντρωση και ξέρεις ότι και εσύ έχεις μια μικρή μερίδα σ' όλα αυτά που ακούς, αισθάνεσαι κάπως περίεργα. Αισθάνεσαι περήφανος, γιατί και εσύ είσαι ένα μέρος μέσα σ' αυτή τη θυσία.

Έτσι και εγώ αισθάνθηκα περήφανη όταν σε μια κάποια στιγμή μια ομιλήτρια ανέφερε και το δικό μας χωριό και τη δική μας Τράπεζα Αίματος.

Αλλά η υπερηφάνεια δεν είναι δική μου. Είναι γι' αυτούς που δώσανε και δίνουν το αίμα τους για το διπλανό τους για τους χωριανούς τους.

Μας δώσανε και τιμητικό Δίπλωμα, σαν μια τιμητική διάκριση για τη μεγάλη κοινωνική προσφορά της αιμοδοσίας μας.

Είναι μικρή η Τράπεζά μας Αίματος αλλά μεγάλη η προσφορά της.

Ας ευχηθούμε να μας ακούσουν οι νέοι μας και να γίνουν μπροστάρηδες σε έργα κοινωνικής προσφοράς. Να μπορέσει η Τράπεζα Αίματος της Αδελφότητάς μας να αποκτήσει πιο πολλά μέλη για περισσότερο αίμα, για μεγαλύτερη σιγουριά στις όποιες δύσκολες ώρες. Για όλους μας και γενικά για τον άνθρωπο.

● ΠΡΟΣΦΕΡΑΝΕ ΑΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΣ

Στις 18 12 1988 πρόσφεραν αίμα για την Τράπεζά μας οι παρακάτω :

Νάκος Αλέκος
Σκαλωμένου Γιάννα
Κοταδήμου Χριστίνα
Κοταδήμος Νίκος
Βάσιος Ηλίας
Βάσιος Δημήτριος
Ντούσκος Δημήτριος
Τζίνας Μιχάλης
Γαλάνης Νίκος
Παπανικολάου Χρήστος

Τσιάτσιος Δημήτριος Α.
Κυρίτσης Παντελής Μ.
Τσιάτσιος Δημήτριος

Επίσης προσήλθαν αλλά δεν τους πήραν αίμα για διαφόρους λόγους, και οι παρακάτω:

Ζάρρας Παναγιώτης
Ζιούλης Ιωάννης
Κουκούμη Φωτούλα
και Κουκούμης Νίκος.

Ελένη Ζάρρα

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΕΗΤΖ

Απ' την μέρα που ακούστηκε η λέξη «Έητζ», δέκα εκατομμύρια Έλληνες πέφτουν στο κρεβάτι, να κοιμηθούν με τη φρικτή υποψία:

«Μήπως έχω Έητζ»;

Ησυχάστε παιδιά. Το Έητζ είναι εκλεκτικό νόσημα. Δεν διαλέγει όποιον - όποιον.

Προσωπικά πιστεύω ότι το μόνο πράγμα στην Ελλάδα που σίγουρα έχει Έητζ είναι η δραχμή. Απ' εδώ και κάμποσα χρόνια, αδυνατίζει συνεχώς. Επίσης δεν μου αρέσει καθόλου το χρώμα της. Άλλοτε είναι γκρι και άλλοτε γκρι - αρζάν προς το περλέ.

Ίσως φταίει το αμαρτωλό παρελθόν της. Ως γνωστόν η δραχμή είναι νόθο τέκνο του Όθωνα με την Εθνική Τράπεζα. Μετά έγινε νόθο τέκνο και άλλων πολλών. Γενικώς έζησε όλη της τη ζωή μέσα σε μια νοθεία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο την έχουν όλοι του κλώτσου και του μπάτσου.

Η δραχμή είναι ένα αμαρτωλό και φιλάρεσκο νόμισμα. Της αρέσει να αλλάζει συνέχεια μοντέλα. Εκεί που τη βλέπεις Δραχμή, σου έρχεται, ξαφνικά, ντυμένη Ελβετικό φράγκο.

Μερικοί τα βάζουν με τους βιομήχανους και τους εφοπλιστές γι' αυτό. Δεν πρέπει. Δεν φταίνε οι βιομήχανοι και οι εφοπλιστές. Φταίει η Δραχμή

που τους κάνει ανήθικες προτάσεις. Κάθε μέρα τους ψιθυρίζει παθητικά, βραχνά στο αυτί:

«Πάμε να κλειδωθούμε οι δύο μας σε μια Ελβετική Τράπεζα;»

ΠΟΙΟΣ άνδρας θα άντεχε σε μια τέτοια ερωτική πρόκληση; Ο Δον Ζουάν; Ο Καζανόβας; ή ο Κοσκωτάς;

Μην πυροβολείτε τους βιομηχάνους λοιπόν.

Εκτός απ' τις καταθέσεις, υπάρχει και ο Έρωτας;

Επανέρχομαι στο θέμα Έητζ.

Η Δραχμή αδυνατίζει συνέχεια, Πανάγαθε.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το μεροκάματο ενός λαϊκού τραγουδιστή. Όταν μπαίνει στην τσέπη του, έχει πάχος έξι νούμερα. Όταν φτάνει στην Εφορία γίνεται πετσί και κόκκαλο.

ΟΧΙ.

Δεν φταίν' οι λαϊκοί τραγουδιστές. Φταίει η Δραχμή που πάσχει από ανίατο νόσημα. Ίσως διαβάζει πολύ Μπαζαίο. Είναι και αυτό ανίατο νόσημα.

Βέβαια θα μου πεις η βαλίτσα πάει μακριά.

Κάθε βράδυ τα λαϊκά μας κέντρα είναι γεμάτα από ανθρώπους που τη μέρα υποδύονται τους φτωχούς και το βράδυ γίνονται ξαφνικά πλούσιοι.

Η ΠΟΙΗΣΗ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Μέσ, στου χειμώνα
την καρδιά,
μια τρανή χαρά σκεπάζει
την παγκόσμια εκκλησιά.

Ένα αστέρι λαμπερό
μέσ' την ξάστερη νυχτιά
φέγγει και καθοδηγεί
τον διαβάτη που απορεί.

Μέσ' στη Φάτνη
τη φτωχή,
μάγοι πήγανε με δώρα
για να δουν, να προσκυνήσουν
αυτόν που εγεννήθη τώρα.

Οι καμπάνες μας κτυπάνε
γρήγορα και με ρυθμό

Σε καμμιά χώρα του κόσμου δεν βλέ-
πεις τη μαγική αυτή εικόνα. Τη μέ-
ρα οι όνθρωποι κάνουν σκυλίσια ζωή
τη νύχτα ζουν στα σκυλάδικα. Μέσα
σε μια μέρα ξοδεύουν για γαρδένιες
όσα ξοδεύει ο υπουργός Οικονομικών
μέσα σ' ένα χρόνο για να τα φέρει
βόλτα με την ΑΤΑ.

Οι γαρδένιες ανθούν, η Δραχμή
μαραίνεται. Γίναμε μπαξές.

Φρ. Γερ.

(για την αντιγραφή
Χρυσάνθη Ζάρρα - Σωτηροπούλου)

σαν να θέλουμε να πούμε
εγεννήθη ο Χριστός.
Φιλιππίδη Ζαχαρούλα

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Όταν τη νύχτα τ' αστέρια μετρώ
και το φεγγάρι βλέπω αχνό,
γεμίζει η καρδιά μου με δέος
για τον ουράνιο θησαυρό.

Όταν τη μέρα προσμένω με θάρρος
και βλέπω τον ήλιο στον ουρανό,
φεύγει απ' την καρδιά μου το άγχος
και μοιάζει με άνθος λευκό.

Όταν τη θάλασσα βλέπω γαλήνια
κι όταν τα πλοία στον ορίζοντα δω,
ξεχνά η καρδιά μου τα πάθη
και βρίσκει τον παλιό της εαυτό.

Φιλιππίδη Ζαχαρούλα

ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΑΝΟΥΛΑ

Σε κοιτάζω κάθε μέρα
Αγαπούλα μου γλυκιά
Γι' αυτό νιώθω για εσένα
Αγαλίαση, χαρά
Πώς γελάς, πώς με κοιτάς
Ω! μαμάκα μου εσύ

Που 'σαι τόσο όμορφη
Όπως ήσουνα μικρή
Λίγο μόνο μου γελάς
Υστερα με χαιρετάς.

Αρετή Νικολάου Κοταδήμου

ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΙΑΤΟΥ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΙΑΤΟΥ ΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΠΙΤΤΑ ΤΗΣ

Ημέρα Κυριακή στις 12 η ώρα και στις 22 του Γενάρη. Έγινε η κοπή της πίττας μας. Ευχαριστούμε τους χωριανούς που για μια φορά ακόμη δώσανε το παρόν. Καθώς και αυτούς που μας τιμήσανε με την παρουσία τους από την Αθήνα. Επίσης ευχαριστούμε την ορχήστρα του Φίλιππα Φιλιππίδη που μαζί τους περαμε μια ευχάριστη ημέρα.

Το πρόγραμμα περιείχε ομιλία του Αποστόλη Καναβού. Ακολούθησε η κοπή της πίττας που είχε όλα τα σημάδια του χωριού μας. α) λύρα, β) ζυγός, γ) κλήμα, δ) στρούγκα, ε) σταυρός στ) φούρκα. Το κάθε σημάδι έχει δική του έννοια. Την λίρα την πέτυχε η Λίτσα Ξεν. Νταγκουβάνου.

Συνεχίσαμε το πρόγραμμα με την επιβράβευση των νπαιδιών που περάσανε στις Ανώτερες Σχολές.

Εν συνέχειά ακολούθησε τραγούδι από τους Αποστόλη και Μάχη Νάκου: «Νεραντζούλα φουντωμένη πού 'ναι τα άνθη σου..'. Ακολούθησαν τα νομπέτια με τους γνωστούς ντόπιους σκοπούς του χωριού μας.

Στη συνέχεια χορέψανε τα μικρά παιδιά μας που όλοι χειροκροτήσαμε θερμά. Δώσαμε στα μικρά παιδιά την ευκαιρία να έλθουν στα δικά μας ήδη και έθιμα του χωριού μας.

Ακολούθησε χορός από τους ηλικιωμένους. Που δείξαν την λεβεντιά τους και την κορμωστασιά για μια φορά ακόμη μακριά από το χωριό μας. Όταν τελειώσαμε μας χάρισε ο μπάρμπα Φίλιππας με το κλαρίνο παίζοντας μερικούς αξέχαστους σκοπούς. Ένας από αυτούς ήταν και ο τελευταίος: «Κίνησα το δρόμο - δρόμο». τους φίλους της Αδελφότητάς μας που διασκεδάσανε μαζί μας.

Ο ΧΟΡΟΣ

Στις 25 Φεβρουαρίου στο κέντρο Κουτρομπή έγινε ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας Κιάτου, με την ορχήστρα των Αδελφών Φιλιππίδη.

Ευχαριστούμε θερμά την Βασιλική Κοντοζήση Τέλλη και τα παιδιά του μπαλέτου, που για μια φορά ακόμη ανταποκριθήκανε στο κάλεσμά μας και χορέψανε τους παραδοσιακούς χορούς μας. Επίσης και όλους φίλους της Αδελφότητάς μας που διασκεδάσανε μαζί μας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 10 Δεκεμβρίου η Μαρία Μπαλωμένου απέκτησε κοριτσάκι στο Κέσαρι Κορινθίας.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Το 1987 στην Σχολή Υπαξιωματικών Τριχάλων πέρασε ο Μενέλαος Απ. Τζιμοτόλης.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1987

Ε Σ Ο Δ Α

Από παραλαβή Ταμείου	303.795
Εισφορές μελών	49.000
Παραλαβή υπολοίπου (Κα- (ναβός Αποστ. ημερ.)	19.100
Τόκους διβλιαρ. (β' εξα- μηνιο 1987)	34.545
Κοπή πίττας 1988	197.250
Διοργάνωση χορού	837.500
Ημερολ. - Ατζέντ.	23.700
Τόκους Α' εξαμ. 1988	38.200
<hr/>	
Σύνολον ΕΣΟΔΩΝ	1.500.000

Ε Ξ Ο Δ Α

Για την πίττα	138.560
τον χορό	623.100
Γραφική ύλη	2.450
Καθαρίστρ. Εργατ. Κέντ.	4.000
Αναξιοπαθούντες συγχω- ριανούς και βραβεία σε σπουδάζοντα παιδιά	90.000
Ημερολ. - Ατζέντες	42.000
Εκδρομή μελών	23.645
Υλικά Συναγιού πλατείας	38.300

Σύνολον ΕΞΟΔΩΝ 962.055

ΕΣΟΔΑ 1.503.090
ΕΞΟΔΑ 962.055

ΥΠΟΛ. ΤΑΜΕΙΟΥ 541.035

====

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΓΙΝΕ
ΣΤΙΣ 27) 11) 1988

ΜΟΝΟΤΗΡΜ

ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΕ

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Α
ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
& ΔΙΠΛΩΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

ΔΗΜ · ΚΑΛΟΓΡΙΑΝΙΤΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ :

Δημάρχου Χαρίτου 41, Καρδίτσα
Τηλ. (0441) 26.280 - 61.100 - 2
ΤΕΛΕΞ 298318 MONO GR.

ΠΑΡΑΡ/ΜΑ ΑΘΗΝΑ :

Τζουμαγιάς 3
Τηλ. 8842.494 - 8840.206 - 8828.439
ΤΕΛΕΞ 224242 MONO GR.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

— Ο Βασίλης Τζίνας του Ιωάννου προσφέρει στην Αδελφότητα 15.000 δρχ.

— Ο Ζάβρας Παναγιώτης πρόσφερε 10.000 δρχ.

— Ο Δημήτρης Αριστ. Τσιάτσος πρόσφερε στην Αδελφότητα 100.000 δρχ. στην μνήμη του αδελφού του Κώστα.

— Επίσης η αδελφή του Ελευθε-

ρία σύζυγος Γ. Ζιούλη πρόσφερε για τον ίδιο σκοπό 50.000 δρχ.

— Ο Νίκος Σελτσιώτης πρόσφερε 30.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα του.

— Ο Μιλτιάδης Νταγκουβάνος πρόσφερε 26.000 δρχ. στη μνήμη της κόρης του και της μητέρας του και 1.000 δρχ. για το χωριό.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο πρόεδρος του χωριού μας Λάζαρος Κωνσταντινίδης προσφέρει το ποσό των 150.000 δρχ. για τη διαρρύθμιση του υπογείου χώρου του κτιρίου της Αδελφότητας σε Αγροτικό Ιατρείο.

● Παρατήρηση της Σ.Ε.

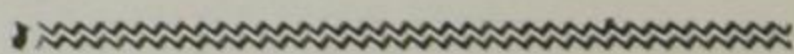
Η συντακτική επιτροπή με λύπη της πληροφορήθηκε ότι ήδη διαλύθηκε το Αγροτικό Ιατρείο του χωριού μας. Η νοσοκόμα έφυγε, επίσης έφυγε και ο γιατρός. Καλές λοιπόν και ευγενικές οι προσφορές για τον σκοπό αυτό. Μήπως όμως θα έπρεπε οι ιδύνοντες του χωριού μας να φροντίσουν πρώτιστα για τη διατήρησή του και μετά για την εξασφάλιση στέγης του; Μήπως δεν γνώριζαν ότι ενεργούσαν για να φύγουν τόσο ο γιατρός όσο και η νοσοκόμα; Ή μήπως όλα τα παραπάνω έγιναν όταν το Κοινοτικό συμβούλιο ξεχειμάζε στην

Αθήνα, το Κιάτο και τα Γιάννενα; Κάποτε πρέπει να προλαβαίνουμε τα γεγονότα και όχι να τα ακολουθούμε; αν όχι να τα προβλέπουμε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε την Αδελφότητα για την προσφορά αίματος.

Οικογένεια Γεωργ. Τσίγκρου
(σύζυγος Άννα Αθανασίου)

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ Σ. Ε.

Το μέλος του Δ.Σ. κ. Βασίλειος Αθανασίου, έλαβε μέρος στις ερχαιρεσίες της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας και ήρθε με 78 ψήφους πρώτος επιλαχών στην Εξελεγκτική Επιτροπή.

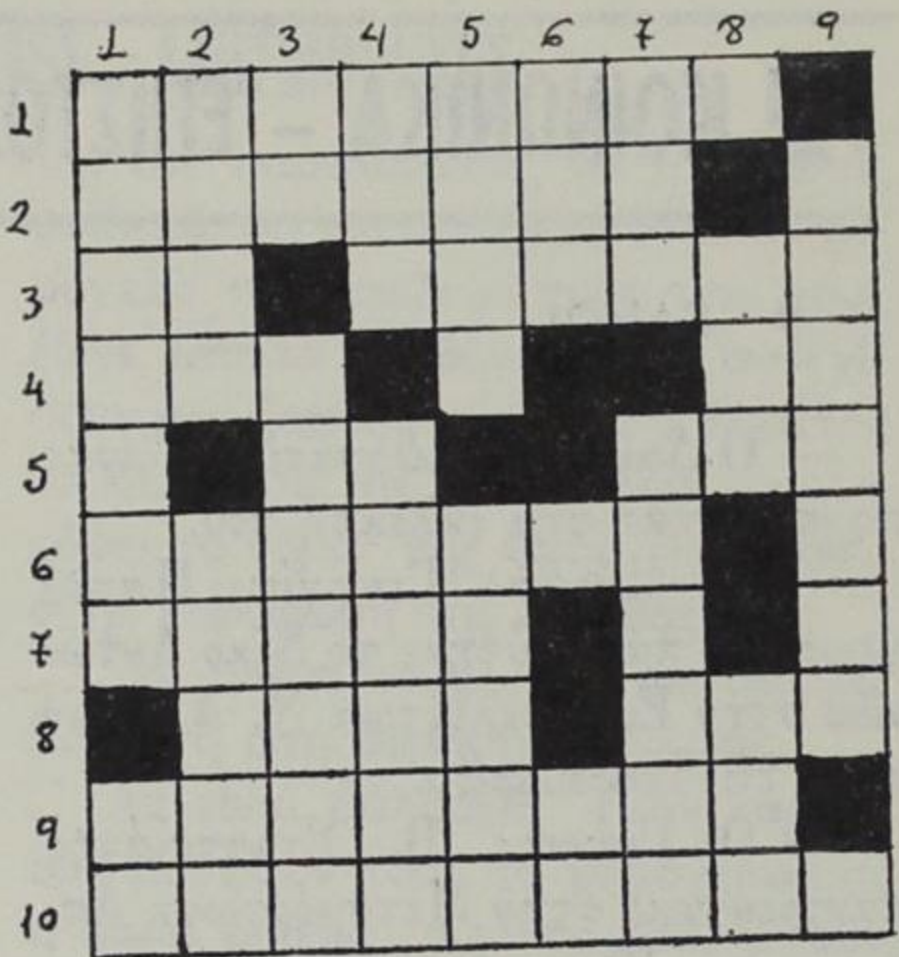
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1.— Χωριό της Ηπείρου
- 2.— Απαραίτητη στη βροχή
- 3.— Δείχνει — Στρατιωτικά παπούτσια (αντίστροφα)
- 4.— Συγκρινόμενα — Επαναλαμβανόμενα θυμίζουν Γκεστάπο
- 5.— Μέσα, ξενικά — Στρατιωτική μονάδα
- 6.— Θυμίζει τούρτα
- 7.— Σωματίδιο φορτισμένο
- 8.— Πινακίδα προειδοποίησης, αντίστροφα — Απαλό αεράκι χωρίς τέλος (αντίστροφα)
- 9.— Βουνό με άρθρο (χωριάτικα)
- 10.— Έχουν όλες οι πολυκατοικίες (με άρθρο)

ΚΑΘΕΤΑ

- 1.— Επαρχιακή πόλη — Άρθρο (αντίστροφα)
- 2.— Προσωπικό — Μας κρατά στη ζωή
- 3.— Γειτονικά στην Αλφα - θήτα — Μας καλούν να το λύσουμε πολλές φορές
- 4.— Συμπεραίνει — Σάλος
- 5.— Σαμάρι αλόγων — Κάποιο .... απ' το λιμάνι (αντίστροφα)
- 6.— Ολόκληρη — Αφωνη κάρη
- 7.— Γάδγισμα ψευδού σκύλου — Γνωστό επίθετο
- 8.— Στρατιωτικό αυτοκίνητο — Εθνικό σύστημα υγείας (αντίστ.)
- 9.— Καπέλα

- 9.— ΚΑΡΚΕΤΑ
- 8.— ΡΕΟ — ΡΣΕ
- 7.— ΒΑΒ — ΑΥΡΑΣ
- 6.— ΟΑΗ — ΚΝ
- 5.— ΖΕΝΑ — ΙΝΑΝΑ
- 4.— ΑΡΑ — ΝΤΟΡΟΣ
- 3.— ΡΗ — ΑΙΝΙΜΑ
- 2.— ΕΜΑΣ — ΑΝΑΣΑ
- 1.— ΚΟΝΙΤΣΑ — ΟΤ

Κ α θ ε τ α :

- 10.— ΤΑ ΑΣΑΝΣΕΡ
- 9.— Ο ΣΜΟΚΑΣ
- 8.— ΑΡΑ — ΡΥΑ
- 7.— ΑΝΙΟΝ
- 6.— ΖΑΝΤΙΥ
- 5.— ΙΝ — ΝΟΚ
- 4.— ΙΣΑ — ΕΣ
- 3.— ΝΑ — ΑΝΗΡΑ
- 2.— ΟΜΠΕΝΑ
- 1.— ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Ο ρ ι ζ ο υ τ ι α :

Η ΑΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

■ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ – ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ – ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ■

● ΓΑΜΟΙ

— Ο Δαμιανός Αθανασίου Τζίνας παντρεύτηκε την εκλεκτή του.

— Η Μάρθα Γεωργίου Παπαγεωργίου παντρεύτηκε το Νίκο Αντωνίου στην Ευαγγελίστρια Ν. Λιοσίων στις 25 Φεβρουαρίου.

— Ο Γιάννης Β. Στρατσιάνης παντρεύτηκε στην Μεταμόρφωση Αττικής την Ελένη Γεωργακοπούλου.

— Η Γεωργία Φ. Ζάρρα παντρεύτηκε στο Μαρούσι τον Δημήτρη Τσαγκανά.

— Η Λίτσα Κ. Κωτούλα παντρεύτηκε τον Βασίλη Φλίνδρη στα Γιάννινα.

— Η Έφη Ανδρέα Ζιούλη παντρεύτηκε στο Μαρούσι τον κ. Βασιλειάδη.

● ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Ανδρέας και Γιαννούλα Νάκου απέκτησαν κόρη.

— Ο Πέτρος και η Μαρία Σαμαρά απέκτησαν κόρη.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟ 1988

Κατά το έτος 1988 καταχωρήθηκαν στα ληξιαρχικά βιβλία του Ληξιαρχείου Αγίας Παρασκευής τα παρακάτω ληξιαρχικά γεγονότα:

Γάμοι (3) τρεις.

Γεννήσεις (0) μηδέν.

Θάνατοι (10) δέκα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. Απεβίωσε στην Ζίτσα Ιωαννίνων και εκηδεύθη στην Αγία Παρασκευή την 21.1.1989 η Ζήκα Παναγιώ χήρα του Κων)νου γεννηθείσα το έτος 1895.

2. Απεβίωσεν στην Αγία Παρασκευή όπου και εκηδεύθη την 21.1.1989 η Τζίνα Δέσπω χήρα του Νικολάου γεννηθείσα το έτος 1904.

3. Απεβίωσεν στην Αθήνα και εκηδεύθη στην Αγία Παρασκευή την 24.1.1989 ο Κυρίτσης Γεώργιος του Αλεξίου γεννηθείς το 1958.

4. Απεβίωσεν στην Αγία Παρασκευή όπου και εκηδεύθη την 1.2.1989 ο Γκούτσιος Μιλτιάδης του Γεωργίου γεννηθείς το έτος 1922.

Αγία Παρασκευή 10.2.1989
Κων)νος Παπαγιάννης

5. Στις 24 Δεκεμβρίου 1988 πέθανε ο Χρήστος Τζιμοτόλης.

ΜΝΗΜΕΣ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ

Ο ξαφνικός, πρόωρος και άδικος θάνατος των παιδικών μας φίλων και συγχωριανών μας, του Γιώργου Λαμίτση - Σκουτέρη πρώτα κι ύστερα της Πελαγίας Γκουντούλη, φέρνει στο νου μας αναμνήσεις από τα παιδικά τους χρόνια που σημάδεψαν τη μοίρα τους μέχρι το τέλος.

Παιδιά γεννημένα —όπως οι περισσότεροι από μας— στα δύσκολα χρόνια της μετακατοχικής περιόδου και του εμφύλιου, μεγαλωμένα με θυσίες και ιστερήσεις, ξενητεμένα για μια καλύτερη ποιότητα ζωής, πίστεψαν πως επιτέλους θα μπορούσαν κι εκείνοι, μακριά από τους εφιάλ-

τες του παρελθόντος, να χαμογελάσουν και να χαρούν μέσα από το χαμόγελο των παιδιών τους που τους έδινε ελπίδα και δύναμη να συνεχίσουν και ξαφνικά έρχεται ο θάνατος να διαψεύσει τα όνειρά τους και να κόψει το νήμα της ζωής τους πάνω στην κορύφωση της ελπίδας.

Η μνήμη τους θα παραμείνει ζωντανή στη θύμηση όλων μας.

Ας είναι βάλαμο στην καρδιά των μανάδων τους το χαμόγελο και η καλή καρδιά των παιδιών αυτών που δεν θα ξεχαστούν ποτέ.

Γενάρης 1989

Ανθούλα Γαλάνη

ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ ΕΝΑ ΜΠΡΑΒΟ

Για τον ξαφνικό θάνατο του γαμπρού μου Μιλτιάδη βρέθηκα στο χωριό.

Πολλοί θάνατοι φέτος. Ο χάρος χτύπησε πολλές πόρτες και τις κάρφωσε.

Ο πόνος είναι μεγάλος σ' όλο το χωριό. Όποιον και να κοιτάξεις θα δεις τον πόνο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του. Όταν ρώτησα στο τηλέφωνο κάποιον : — Τί κάνετε Βασίλη; μου απάντησε : — Τι να κάνουμε, Ελένη; δεν προλαβαίνουμε να θάβουμε...

Και είχε πολύ δίκιο. Γιατί στο χωριό όλοι πονάνε και χαίρονται μαζί. Και σ' αυτές τις καταστάσεις είναι ενωμένοι όλοι.

Θαύμασα πολύ τις γυναίκες του

χωριού μας. Με κλάματα, με πόνο μέσα τους, για όλους, κάνουν τις δουλειές σαν ρομπότ.

Σιωπηλές - σιωπηλές κάνουν το κάθε τι σα να ήταν η καθημερινή τους απασχόληση. Τόσο μεθοδικά, τα κάνουν όλα που θα τις ζηλεύανε, σε μια τέτοια κατάσταση, στην πόλη.

Επίσης οι άντρες ξέραν πού πρέπει να βοηθήσουν τις γυναίκες. Τις θαύμασα όλες. Δεν μπορώ να πω πως η μια ήταν λιγότερο καλή απ' την άλλη. Το μόνο που μπορώ να πω είναι: Μπράβο σας γυναίκες και άντρες του χωριού μας. Είστε παληχάρια. Ξέρετε να τα βγάζετε πέρα και στις λύπες και στις χαρές.

Ελένη Ζάρρα

ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Εξάρχου Κων)νος	1.000	Ντούσιας Δημήτριος	700
Χαρισιάδης Μιχάλης	2.000	Στεργιούλης Κων)νος (Κω- σταλέξι Λαμίας)	2.000
Κουκούμης Αθανάσιος (Νικ.)	2.000	Κοταδήμος Ανέστης	1.500
Κουκούμη Αγόρω	1.000	Γελαδάρης Παντελής	1.000
Ζάρρας Γεώργιος	1.000	Τζίνος Ορέστης	2.000
Πάπαρη Αριάδνη	1.000	Παιπαδήμας Νικόλαος	1.000
Μελισσουργός Αντ. (Νάξος)	1.000	Ζαμάνος Ανδρέας	1.000
Χαρισιάδης Χαράλαμπος	3.000	Κοταδήμος Μιλτιάδης	1.000
Μπελεχάκης Αντώνης	1.000	Κωνσταντινίδης Λάζαρος	5.000
Εξάρχου Αριστείδης	1.000	Γκούτσιος Κων)νος	1.200
Χαρισιάδης Χαράλαμπος	3.000	Νταγκουβάνος Δημήτριος (Κοκοπλευρη Καλαμπάκας)	3.000
Μπελικάνης Αντώνιος	1.000	Γκουγκέτας Ευάγγελος	500
Γελαδάρης Αλέξανδρος	1.000	Σκαφίδας Γεώργιος	500
Τσιαλιαμάνης Νικόλαος	1.000	Τσακμάκης Αθανάσιος	500
Τσούμπανος Παντελής	5.000	Λάτσος Χρήστος	1.000
Καλούδας Χρήστος	1.000	Πλεσίτης Λάμπρος (Ιωάννινα)	2.000
Κουτούλας Μιχάλης	1.000	Νταγκουβάνου Ιφιγένεια (σύζ. Μάρκου)	2.000
Τζίνας Κώστας (Γεωργ.)	1.000	Στεργιόπουλος Παναγιώτης	1.500
Βά-λας Ηλίας	500	Ζήκα Γεωργία	1.000
Γελαδάρης Ευάγγελος	1.000	Γελαδάρης Αριστομένης	1.000
Γκούτσιος Μιλτιάδης	1.000	Γελαδάρης Πασχάλης	1.000
Γελαδάρης Πασχάλης	1.000	Κοντούλης Βασίλειος	1.000
Καπάϊος Ιωάννης	1.000	Γιαντσούλης Σπυρίδ. (Ιερέας)	1.000
Παππα - Σπύρος	1.000	Καπάγιος Ιωάννης	2.000
Κοτούλας Βασίλης (Γεωρ.)	1.000	Σιδέρης Ανδρέας	500
Σαμαράς Βασίλης	10.000	Σαμαράς Βασίλειος	10.000
Στεργιόπουλος Παναγιώτης	1.500	Παισιάς Δημήτριος (Ιωάννη)	5.000
Ιφιγένεια Νταγκουβάνου	2.000	Γαλάνης Παντελής	5.000
Ζήκα Γεωργία	1.000	Τσαούσης Ηλίας	1.000
Κουτούλα Λίτσα	3.000	Τζίνος Αθανάσιος (Ιωάννης)	1.500
Σιάφης Σπυρίδωνας	1.000	Αποστόλου Νικόλαος	1.000
Βάϊλας Κων)νος (Τηλέμαχος)	1.000	Κυρίτσης Παντελής (Μιλτιάδ.)	1.000
Ζάρρα Ελένη	1.000	Γελαδάρης Απόστολος (Δημ.)	1.000
Καρβελά Ελένη	1.000	Βάϊλος Δημήτριος (Ιωάννης)	1.000
Τζίνος Γεώργιος (Ευαγγέλου)	1.000		
Κωστοβασάλης Νώνταις	500		
Σελτσιώτης Παντελής	500		

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

● Πήραμε την επιστολή της Δέσπονας Σαρόγκαλη - Νάκου την οποία λόγω της εκτάσεως και της πληθώρας ύλης δεν μπορούμε να την δημοσιεύσουμε. Σ' αυτήν η επιστολογράφος ευχαριστεί και επαινεί τους ιδρυτές της εφημερίδας Β. Κιτσάκη - Ν. Γαλάνη. Η Σ.Ε. την ευχαριστεί για τα καλά της λόγια για την εφημερίδα και επί τη ευκαιρία επαναλαμβάνει ότι η εφημερίδα είναι ανοικτή σε όλους και περισσότερο για τους πρωτεργάτες οι οποίοι τελευταία, άγνωστο γιατί, προτιμούν την σιωπή και την λευκή απεργία. Τουλάχιστον να μάθουμε τα αιτήματά τους;

● Πήραμε επίσης και την επιστολή του συμπατριώτη μας Δημ. Τσούμπανου προέδρου της Πανηπειρωτικής

Ομοσπονδίας Αμερικής Καναδά Αυστραλίας. Τον ευχαριστούμε για τα καλά του λόγια. Ελπίζουμε και προσδοκούμε από την Δέση που κατέχει σήμερα στην ηθική και υλική συμπαράσταση στα προβλήματα και τις ανάγκες του χωριού μας. Δεν πρέπει οπουδήποτε κι αν είμαστε οποιαδήποτε Δέση κι αν κατέχουμε ποτέ να μη ξεχνάμε ότι το χωριό μας έχει ανάγκη την βοήθειά μας. Η Σ.Ε. κάνει δεκτό το αίτημα προέδρου και παραχωρεί ειδικό χώρο στο περιοδικό για τους αποδήμους χωριανούς μας. Περιμένουμε την συνεργασία τους.

● Ο Παγώνης Ευστάθιος ευχαριστεί μέσω του περιοδικού μας όλους τους συγγενείς και φίλους για τη συμπαράσταση κι αγάπη που δείξανε όταν πληροφορήθηκαν την ασθένειά του.

Τροϊάνος Νικόλαιος	1.000
Ζήκας Σπυρίδωνας (Γεώργ.)	2.000
Σταύρου Παναγιώτης	1.000
Παπαγιάννης Νικηφόρος	2.000
Μακρυγιάννης Αλέξανδρος	500
Κουτούλας Ανδρέας	1.000
Σκαλωμένος Απόστολος	1.000
Γκούτσιος Χριστόφορος	500
Κοταδήμος Απόστολος	1.000
Γελαδάρης Βασίλειος	1.000
Βάϊλα Βικτωρία	500
Βαδάσος Νικόλαιος	1.000
Ζιούλης Δημήτριος του Αχιλ.	2.000

ΚΑΠΝΙΣΜΑ

Διάβασα τόσα πολλά ενάντια στο κάπνισμα που αποφάσισα να κόψω.... το διάβασμα.

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Όποτε πηγαίνω στο χωριό μας κοιτάζω τα μισογκρεμισμένα και ερειπωμένα παραδοσιακά κτίρια και μια λαχτάρα έχω, ένα όνειρο, μια επιθυμία. Να τα ξαναδώ να σφίζουν από ζωή και κίνηση όπως τα παλιά εκείνα χρόνια. Θα ήθελα να τα ξαναδώ να γεμίζουν από μεγάλους και παιδιά σαν στέκια τώρα συγκέντρωσης όλων των Κερασοβιτών και των ξένων επισκεπτών, που θα μπορούν να συναντιώνται εκεί και να συζητάνε πίνοντας τον καφέ τους ή το τσίπουρό τους, ενώ γύρω τους θα παίζουν τα παιδιά.

Τα όνειρα όμως μένουν όνειρα όταν δεν υπάρχουν τα οικονομικά μέσα για την υλοποίησή τους.

Όνειρα που τα κρατούσα για τον εαυτό μου και φοβόμουν να τα πω σ' άλλους γιατί «τους ονειροπαρμένους και τους αλαφροϊσκιωτους» τους έχουν παραξηγήσει. Στο χορό όμως της Αδελφότητας, με τη βοήθεια και του κρασιού, λύθηκε η γλώσσα μου και εκμυστηρεύτηκα αυτή μου την επιθυμία σε λίγους χωριανούς μου, οι οποίοι συμμερίστηκαν την άποψή μου και για την υλοποίησή της μου έδωσαν συνολικά το ποσό των 26.500 δρχ. το οποίο και κατατέθηκε στο με αριθμ. 0406213901 λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδας (Κατάστημα Γ. Σταύρου).

Οι χωριανοί αυτοί είναι οι :

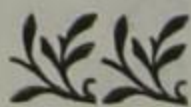
Σπύρος Τσιάτσιος	1.000
Γιώργος Δαγκοβάνος	1.000
Τάκης Τσιάτσιος	5.000
Βασίλης Σαμαράς	1.000
Κώστας Ι. Χαρισιάδης	1.000
Ηλίας Αλ. Σιάφης	1.000
Ρούλα Δ. Σπρατσιάνη	500
Χριστίνα Ζαρκάδα	500
Κώστας Π. Γαλάνης	1.500
Χρυσόστομ. Δ. Γκούτσιος	1.000
Αντώνης Γκούτσιος	5.000
Πέτρος Σαμαράς	2.000
Γιώργος Σ. Ζούκας	5.000
Νίκος Τρωϊάνος	1.000

Από τη στήλη αυτή ευχαριστώ τους πιο πάνω και τους δηλώνω ότι τα χρήματά τους, αν δεν υλοποιηθούν τα όνειρά μας (γιατί υπάρχουν εμπόδια) θα τους επιστραφούν έντοκα και ότι είναι στη διάθεσή τους όποτε κι αν τα ζητήσουν.

Όσο όμως υπάρχουν άνθρωποι και τα πιο απίθανα όνειρα μπορούν να πραγματοποιηθούν.

Κι εμείς οι Κερασοβίτες ξέρουμε να παλεύουμε και να δυσιαζόμαστε για τα όνειρα και τα ιδανικά μας.

Α. ΓΑΛΑΝΗ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Σίγουρα θα ήταν μεγάλη χαρά και τιμή για κάποιον αν ήθελε να γράψει κάτι για το χωριό του. Το ίδιο λοιπόν είναι και για μένα. Αυτό μου δίνει μεγάλη δύναμη, γιατί αισθάνομαι περήφανη που είμαι Κερατοβίτισσα. Όλοι μας αποτελούμε ένα μικρό κομμάτι από το μεγάλο μας χωριό. Άρα λοιπόν έχουμε χρέος ιερό προς τους εαυτούς μας και προς την Αδελφότητα να νοιώθουμε έτσι όλοι μας. Η γνωριμία μεταξύ μας βοηθάει πάρα πολύ στο να μπορούμε να λύσουμε πολλά προβλήματα που μας αφορούν.

Σίγουρα όλοι πρέπει να βοηθήσουμε την Αδελφότητα η οποία μοχθεί και μεριμνά για το χωριό μας. Της οφείλουμε πολλά γιατί φέρνει στο φως τόσα και τόσα που δεν πρέπει να λησμονηθούν και να τα μαθαίνουν και οι νεότεροι, οι οποίοι θα είναι συνεχιστές της παράδοσης και ηθικά κεφάλαια για την ανάπτυξή της.

Η Αδελφότητα αποτελεί σημαντική προσφορά στον τόπο μας αλλά έχει και αξιόλογη συμβολή στο ότι ζωντανεύει με απλότητα και χάρη τις παραδόσεις και τα έθιμα του χωριού μας, του όμορφου Κεράσoβου.

Δυσκολεύομαι πραγματικά να βρω τα λόγια που να με βοηθούσαν να εκφράσω τη χαρά, που ανέλαβε σαν πρόεδρος της Αδελφότητας μια γυναίκα του χωριού μας η κ. Ελένη Ζάρρα. Έτσι θα μπορούμε να συμμετέχουμε σε όλα άντρες και γυναίκες. Επίσης στέλνω τις εγκάρδιες ευχές μου προς το Δ.Σ. για την καλωσύνη που είχαν να δουλέψουν για το χωριό μας. Το χωριό μας που έχει μεγάλες ιστορικές ρίζες που είναι γραμμένες με πηχάιους τίτλους και κεφαλαία γράμματα. Το χωριό μας το οποίο θέλει να αντισταθεί στο τρίψιμο του χρόνου και να ζήσει. Θέλει να συνεχίσει την παράδοση και να αυξήσει την ιστορία του σε περισσότερες σελίδες. Αυτό θα το κατορθώσει μόνο με μας τους Κερατοβίτες. Κανένας δεν θα μπορέσει να σκυλέψει τη μνήμη τους που θα ζει για πάντα ανάμεσά μας.

Και πάλι σας ευχαριστώ και σας συγχαίρω θερμότατα όλους. Την κυρία Ελένη Ζάρρα, σαν πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιό της.

Θα αισθάνομαι επίσης υπερήφανη αν βλέπω πολλά έργα να γίνονται πραγματικότητας.

Με εξαιρετική εκτίμηση
Δέσποινα Νάκου ή Σαράγκαλη

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

● ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας και εγώ προσωπικά ευχαριστούμε όλους τους φίλους και χωριανούς που με την παρουσία τους τίμησαν και ενίσχυσαν το χορό μας.

Έτσι νιώσαμε κι εμείς πως οι κόποι μας δεν πήγαν χαμένοι, για τις προσπάθειες που κάναμε ν' ανταμώσουμε όλοι μαζί έστω για λίγο.

Ευχαριστούμε όλους όσους μας βοήθησαν σε ό,τι τους ζητήσαμε καθώς επίσης και όλους όσοι πρόσφεραν για την Αδελφότητα, χωριανοί και φίλοι του χωριού.

Η Πρόεδρος
Ελένη Π. Ζάρρα

● ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαρι-

στεί τις γυναίκες του χωριού μας για την προσφορά τους να πλέξουν κάλτσες για τη συμπλήρωση των γυναικείων παραδοσιακών στολών.

Κάλτσες με πολύ κέντημα που μόνο τέτοια χέρια σαν των Κερασοβίτικων γυναικών μπορούν να φτιάξουν.

Οι κυρίες αυτές είναι :

Κουκούμη Πανάγιω 1 ζεύγος.
Παπακώστα Γεωργία 1 ζεύγος.
Κυρίτση Μαριάνθη 1 ζεύγος.
Κυρίτση Δέσποινα 1 ζεύγος.
Ντακουβάνου Σταυρούλα 1 ζεύγος.
Κιτσάκη Πανάγιω 2 ζεύγη και 10 ζεύγη χειρότια για τις ανδρικές στολές.

Και πάλι εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες.

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας
Η Πρόεδρος
Ελένη Ζάρα

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΕΦΥΓΕ

Η Αδελφότητα του χωριού μας και όλο το χωριό γενικότερα έχασε ένα πολύ καλό φίλο, το Γιάννη το Μάνδο. Η μνήμη του θα μένει στο χωριό μας όσο υπάρχει όρθιος ο Ξεώνας γιατί πρόσφερε και αυτός κάτι για να στηθεί.

Η Αδελφότητα σαν ελάχιστο φόρο τιμής κατέθεσε στη μνήμη του ένα α-

πλό λουλούδινο στεφάνι και προφέροντας λίγα λόγια.

Να είναι ελαφρό το χώμα που σε σκέπασε φίλε μας Γιάννη.

Εκφράζουμε τα βαθειά μας συλλυπητήρια στη γριά μάννα του, τα αδέρφια και την οικογένειά του.

Η Πρόεδρος της Αδελφότητας
Ελένη Π. Ζάρρα

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΗΤΖ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις 20 Φεβρουαρίου 1989 ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.30 πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας ιατρική ενημέρωση σχετικά με το AIDS από την ιατρό του Υγειονομικού Κέντρου Κονίτσης κ. Χανδρινού. Την ομιλία διοργάνωσε η Ν.Ε.Α.Ε. Ιωαννίνων

σε συνεργασία με την Κοινότητα Αγίας Παρασκευής.

Την παραπάνω ομιλία παρακολούθησαν πολλοί χωριανοί και η ιατρός ανέπτυξε θαυμάσια το όλο θέμα προβάλλοντας μάλιστα και σχετικό VIDEO στο κατάστημα του Β. Σαμαρά όπου έγινε και η σχετική ομιλία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας κηρύσσει Δημοπρασία για τη μίσθωση του καταστήματος του κτιρίου της Αδελφότητας της Αγίας Παρασκευής Ιωαννίνων.

Οι ενδιαφερόμενοι να απευθύνονται στην Αδελφότητα τηλ. 8624043.

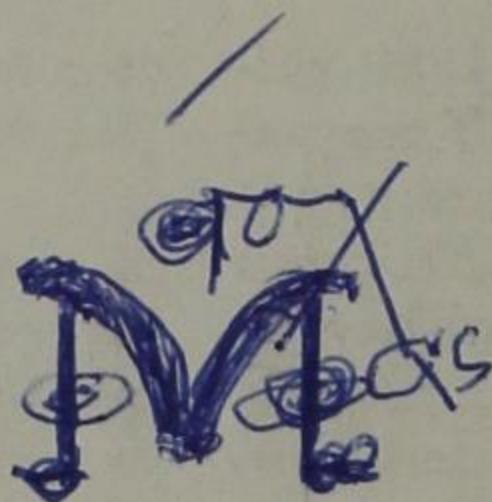
Το Δ.Σ.

Κ. Παπαγιάννης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΖΑΡΑΣ
Διπλωματ. Αρχιτέκτων
Μηχανικός
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΓΕΝΟΒΑΣ
ΜΕΛΟΣ Τ.Ε.Ε
Αριθμός Μητρώου 45998
ΙΩΝΟΣ 10 ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ
Τηλ. 8051.807 — 8026.395

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥ-
ΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ
ΛΟΓΩ ΠΛΗΘΩΡΑΣ ΥΛΗΣ ΑΝΑΒΑΛ-
ΛΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το Δ.Σ. ανακοινώνει σ' όλους τους χωριανούς και τους φίλους του χωριού μας πού θέλουν να περάσουν το Πάσχα στο χωριό, ότι διαθέτει Λεωφορείο, το οποίο θα αναχωρήσει τη Μ. Πέμπτη και ώρα 6 μ.μ. από τη διασταύρωση των οδών Αγ. Γλυκερίας — Πάρνηθος και Καρτερίας, Άνω Κυψέλη (Ράχη).

Η δαπάνη συμμετοχής με επιστροφή είναι: α) για τους μεγάλους 3.500 δραχ. και β) για τα μικρά παιδιά 2.000 δραχ.

Η επιστροφή θα γίνει την Κυριακή του Θωμά.

Για την κράτηση θέσεων πληροφορίες στα τηλέφωνα:

- 1) της Αδελφότητας 8624.043, κάθε Τετάρτη απόγευμα.
- 2) 8026.395 κ. Ελένη Ζάρρα
- 3) 8051.696 κ. Χρήστο Παπανικολάου
- 4) 8672.237 κ. Χριστίνα Κοταδήμου
- 5) 8827.966 κ. Σκαλωμένο Αθανάσιο